

Europeiska unionens officiella tidning

L 199

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionde årgången

31 juli 2007

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som skall offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare ⁽¹⁾ 23
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 vad beträffar den mekanismen och regleringen av gästande tjänstemäns uppgifter och befogenheter 30
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) 40

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som skall offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 861/2007

av den 11 juli 2007

om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 61 c och artikel 67,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 251 i för-
draget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen har satt upp som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer säkerställs. För att gradvis upprätta ett sådant område är gemenskapens uppgift bland annat att vidta de åtgärder på området för civilrättsligt samarbete som har gränsöverskridande följder och som behövs för att den inre marknaden skall fungera väl.
- (2) Enligt artikel 65 c i fördraget skall dessa åtgärder omfatta sådana som syftar till att undanröja sådant som hindrar civilrättsliga förfaranden från att fungera väl, om nödvändigt genom att främja förenligheten mellan civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna.
- (3) Mot denna bakgrund har gemenskapen bland annat redan antagit rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell

natur ⁽³⁾, rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽⁴⁾, rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar ⁽⁶⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ⁽⁷⁾.

(4) Vid Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 uppmanades rådet och kommissionen att upprätta gemensamma regler för förenklad och påskyndad handläggning vid mindre, gränsöverskridande konsument- och handelstvister.

(5) Den 30 november 2000 antog rådet ett för kommissionen och rådet gemensamt åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar på privaträttens område ⁽⁸⁾. Programmet avser att förenkla och påskynda lösningen av gränsöverskridande tvister om mindre värden. Denna fråga togs upp i Haagprogrammet ⁽⁹⁾, som antogs av Europeiska rådet den 5 november 2004 och som innehåller en uppmaning till att aktivt fortsätta arbetet med små fordringar.

⁽³⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 37.

⁽⁴⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 15. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1869/2005 (EUT L 300, 17.11.2005, s. 6).

⁽⁷⁾ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽¹⁾ EUT C 88, 11.4.2006, s. 61.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 december 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) samt rådets beslut av den 13 juni 2007.

- (6) Kommissionen antog den 20 december 2002 en grönbok om ett europeiskt betalningsföreläggande och om åtgärder för att förenkla och påskynda handläggningen av tvister om mindre värden. Med grönboken inleddes ett samråd om åtgärder för att förenkla och påskynda handläggningen av tvister om mindre värden.
- (7) Många medlemsstater har infört förenklade förfaranden för tvister om mindre värden, eftersom kostnader, förseningar och komplexiteten i samband med rättsliga förfaranden inte nödvändigtvis minskar proportionellt i förhållande till fordrans värde. I gränsöverskridande mål blir det ännu svårare att nå en snabb dom till låg kostnad. Det är därför nödvändigt att inrätta ett europeiskt småmålsförfarande. Syftet med ett sådant förfarande bör vara att underlätta möjligheterna till rättslig prövning. Den snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden som beror på skillnader i funktionsätt när det gäller de olika förfaranden som står till buds för borgenärer i olika medlemsstater innebär att det behövs gemenskapslagstiftning som garanterar lika villkor för borgenärer och gäldenärer i hela Europeiska unionen. Enkelhets-, snabbhets- och proportionalitetsprinciperna bör beaktas när kostnaderna för behandling av en fordran enligt det europeiska småmålsförfarandet fastställs. Kostnadsuppgifter bör lämpligen offentliggöras och metoden för fastställande av kostnaderna redovisas.
- (8) Det europeiska småmålsförfarandet bör förenkla och påskynda handläggningen av tvister om mindre värden i gränsöverskridande mål och samtidigt minska kostnaderna genom att erbjuda ett alternativ till de möjligheter som redan ges i medlemsstaternas lagstiftning och som kommer att kvarstå oförändrade. Denna förordning bör också göra det enklare att erhålla erkännande och verkställighet av ett avgörande i det europeiska småmålsförfarandet i en annan medlemsstat.
- (9) Denna förordning avser att främja de grundläggande rättigheterna och beaktar särskilt de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Domstolen bör respektera rätten till en rättvis rättegång och principen om ett kontradiktoriskt förfarande, särskilt när den beslutar om muntliga förhandlingar och om sättet för bevisupptagning som skall medges samt om bevisupptagningens omfattning.
- (10) För att underlätta beräkningen av fordrans värde bör ingen ränta och inga omkostnader och utlägg räknas med. Detta bör inte påverka vare sig domstolens befogenhet att tilldöma en part dessa i domen eller de nationella reglerna för ränteberegning.
- (11) För att det europeiska småmålsförfarandet skall komma igång på ett smidigt sätt bör käranden lämna in en ansökan genom att fylla i ett standardiserat ansökningsformulär som lämnas in vid en domstol. Formuläret bör lämnas in endast till en domstol som är behörig.
- (12) Ansökningsformuläret bör i förekommande fall åtföljas av relevanta styrkande handlingar. Detta hindrar emellertid inte att käranden i förekommande fall lämnar in ytterligare bevis under förfarandet. Samma princip bör gälla för svarandens svar.
- (13) Begreppen "uppenbart ogrundad" och "obefogad" i samband med att en fordran eller en ansökan avvisas bör fastställas i enlighet med nationell lag.
- (14) Det europeiska småmålsförfarandet bör vara skriftligt, om inte domstolen anser det nödvändigt med muntliga förhandlingar eller om en part begär det. Domstolen får avslå en sådan begäran. Ett sådant avslagsbeslut får inte överklagas särskilt.
- (15) Parterna bör inte ha någon skyldighet att låta sig företrädas av advokat eller annan jurist.
- (16) Begreppet "genkäromål" bör tolkas som i artikel 6.3 i förordning (EG) 44/2001 såsom grundande sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkäromålet. Artiklarna 2 och 4 samt artikel 5.3, 5.4 och 5.5 bör i tillämpliga delar tillämpas på genkäromål.
- (17) I fall då svaranden åberopar rätt till kvittning, bör en sådan fordran inte utgöra en motfordran för tillämpningen av denna förordning. Därför bör svaranden inte vara skyldig att använda standardformulär A, som återges i bilaga I, för att åberopa en sådan rättighet.
- (18) Den mottagande medlemsstaten vid tillämpningen av artikel 6 är den medlemsstat där delgivningen skall ske eller en handling tillställas. För att minska kostnader och tidsåtgång bör handlingar i första hand delges parterna per post genom rekommenderat brev med mottagningsbevis, inklusive mottagningsdatum.
- (19) En part får vägra att godkänna en handling vid delgivningen eller genom att återsända handlingen inom en vecka, om den inte är avfattad på eller åtföljs av en översättning till antingen det officiella språket i den mottagande medlemsstaten (eller, om det finns flera officiella språk i medlemsstaten, det officiella språket eller något av de officiella språken på den plats där delgivningen skall ske eller dit handlingen skall skickas) eller ett språk som mottagaren förstår.

- (20) Medlemsstaterna bör uppmuntra användandet av modern kommunikationsteknik för muntliga förhandlingar och bevisupptagning, med förbehåll för den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där domstolen är belägen. Domstolen bör använda det enklaste och billigaste sättet för bevisupptagning.
- (21) Den praktiska hjälp som skall tillhandahållas parterna bör omfatta teknisk information om var formulären finns tillgängliga och hur de skall fyllas i.
- (22) Information om procedurfrågor kan även lämnas av domstolspersonalen i enlighet med nationell lag.
- (23) Eftersom förordningen syftar till att förenkla och påskynda lösningen av gränsöverskridande tvister om mindre värden bör domstolen agera så skyndsamt som möjligt, också i fall där det i förordningen inte föreskrivs någon tidsfrist för en specifik del av förfarandet.
- (24) För beräkning av tidsfristerna enligt denna förordning bör förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och tidsfrister ⁽¹⁾ vara tillämplig.
- (25) För att påskynda indrivningen av mindre fordringar bör domen vara omedelbart verkställbar, utan hinder av eventuella överklaganden och utan villkor om att säkerhet skall ställas, om inte annat föreskrivs i denna förordning.
- (26) Hänvisningar till överklaganden i denna förordning bör inbegripa alla möjligheter till överklagande som finns enligt nationell lag.
- (27) Domstolen måste inkludera en person som är behörig att tjänstgöra som domare i enlighet med nationell lag.
- (28) Om det krävs att domstolen sätter en tidsfrist, skall den berörda parten informeras om konsekvenserna av att överskrida denna.
- (29) Den förlorande parten bör bära kostnaderna för förfarandet. Kostnader för förfarandet bör fastställas i enlighet med nationell lag. Med beaktande av förenklings- och kostnadseffektivitetssyftena bör domstolen besluta att en förlorande part skall bära endast sådana kostnader för förfarandet som är proportionerliga i förhållande till fordrans värde eller var nödvändiga, inbegripet exempelvis eventuella kostnader beroende på att den andra parten företräddes av en advokat eller annan jurist eller eventuella kostnader härrörande från delgivning eller översättning av handlingar.
- (30) För att underlätta erkännande och verkställighet bör en dom som meddelats i en medlemsstat i det europeiska småmålsförfarandet kunna erkännas och verkställas i en annan medlemsstat utan att det krävs en verkställighetsförklaring och utan att det ges möjlighet att överklaga beslutet om erkännande.
- (31) Det bör finnas miniminormer för omprövning av en dom i situationer då svaranden inte kunnat bestrida fordran.
- (32) Med beaktande av förenklings- och kostnadseffektivitetssyftena bör den part som ansöker om verkställighet inte åläggas att visa att han har ett ombud eller en postadress i verkställighetsmedlemsstaten utöver sådana ombud som har behörighet för verkställighetsförfarande i enlighet med nationell lag i den medlemsstaten.
- (33) Kapitel III i denna förordning bör tillämpas även på domstolstjänstemäns fastställande av kostnader och omkostnader på grund av en dom som meddelats i enlighet med det förfarande som anges i denna förordning.
- (34) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (35) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta sådana åtgärder som är nödvändiga för att uppdatera eller göra tekniska ändringar av ansökningsformulären i bilagorna. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra/stryka icke väsentliga delar av denna förordning, bör de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (36) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa ett förfarande för att förenkla och skynda på lösningen av tvister i gränsöverskridande mål om mindre värden samt minska kostnaderna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av förordningens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (37) I enlighet med artikel 3 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (38) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs ett europeiskt småmålsförfarande (nedan kallat "det europeiska småmålsförfarandet") som är avsett att förenkla och skynda på lösningen av tvister om mindre värden i gränsöverskridande mål samt minska kostnaderna. Det europeiska småmålsförfarandet skall för de tvistande parterna vara ett alternativ till de förfaranden som redan regleras i medlemsstaternas lagstiftning.

Genom förordningen avskaffas också de mellanliggande förfaranden som är nödvändiga för att ett avgörande som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet i en medlemsstat skall kunna erkännas och verkställas i andra medlemsstater.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall tillämpas på gränsöverskridande mål på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det gäller, där värdet av en fordran, exklusive ränta på fordran, omkostnader och utlägg, inte överstiger 2 000 EUR när ansökningsformuläret angående fordran mottas av den behöriga domstolen. Den skall i synnerhet inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor eller statens ansvar för handlingar och underlåtenhet vid utövandet av statens myndighet ("acta iure imperii").

2. Förordningen skall inte tillämpas på ärenden som gäller

- a) fysiska personers rättsliga status eller rättskapacitet,

- b) makars förmögenhetsförhållanden, underhållsskyldigheter, arv och testamente,
- c) konkurs, ackord och liknande förfaranden,
- d) social trygghet,
- e) skiljeförfaranden,
- f) arbetsrätt,
- g) nyttjanderätt till fast egendom, utom talan om penningfordringar, eller
- h) kränkningar av privatlivet eller personlighetskyddet, inberäknat ärekränkning.

3. I denna förordning avses med "medlemsstat" alla medlemsstater utom Danmark.

Artikel 3

Gränsöverskridande fall

1. I denna förordning avses med gränsöverskridande fall ett fall där åtminstone en av parterna har sitt hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen.

2. Hemvist skall avgöras i enlighet med artiklarna 59 och 60 i rådets förordning (EG) nr 44/2001.

3. Den relevanta tidpunkten för att avgöra om det föreligger ett gränsöverskridande fall är den dag då den behöriga domstolen mottar ansökningsformuläret.

KAPITEL II

EUROPEISKT SMÅMÅLSFÖRFARANDE

Artikel 4

Inledning av förfarandet

1. Käranden skall inleda det europeiska småmålsförfarandet genom att fylla i det standardiserade ansökningsformulär A som återges i bilaga I och lämnar in det till den behöriga domstolen direkt, per post eller genom något annat kommunikationsmedel, till exempel fax eller e-post, vilket godtas av den medlemsstat där förfarandet inleds. Ansökningsformuläret skall innehålla en beskrivning av bevis som styrker fordran och i förekommande fall åtföljas av relevanta styrkande handlingar.

2. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen vilka kommunikationssätt de kan godta. Kommissionen skall offentliggöra sådana uppgifter.

3. När en fordran inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, skall domstolen underrätta käranden om detta. Om käranden inte återkallar ansökan, skall domstolen behandla den i enlighet med gällande processrätt i den medlemsstat där förordandet äger rum.

4. Om domstolen anser att de uppgifter som tillhandahållits av käranden är otillräckliga eller inte tillräckligt tydliga, eller om ansökningsformuläret inte är ifyllt på korrekt sätt, skall den, om fordran inte förefaller vara uppenbart ogrundad eller ansökan förefaller vara obefogad, ge käranden tillfälle att komplettera eller rätta ansökningsformuläret eller att lämna kompletterande uppgifter eller handlingar eller att återkalla ansökan inom en tidsfrist som fastställs av domstolen. Domstolen skall härvid använda standardformulär B, som återges i bilaga II.

Om fordran förefaller vara uppenbart ogrundad, om ansökan förefaller vara obefogad eller om käranden inte kompletterar eller rättar ansökningsformuläret inom den fastställda tidsfristen, skall ansökan avvisas.

5. Medlemsstaterna skall se till att ansökningsformuläret finns tillgängligt vid alla domstolar där det europeiska småmålsförfarandet kan inledas.

Artikel 5

Förfarandets vidare gång

1. Det europeiska småmålsförfarandet skall vara skriftligt. Domstolen skall hålla en muntlig förhandling, om den anser att detta är nödvändigt eller om en part begär det. Domstolen får avslå en sådan begäran, om den anser att det med hänsyn till omständigheterna i fallet är uppenbart att en muntlig förhandling inte är nödvändig för en rättvis handläggning av målet. Avslagsbeslutet skall motiveras skriftligen. Avslagsbeslutet får inte överklagas särskilt.

2. Efter det att domstolen mottagit ett korrekt ifyllt ansökningsformulär skall den fylla i del I av det standardiserade svarsformuläret C, som återges i bilaga III.

Svaranden skall i enlighet med artikel 13 delges en kopia av ansökningsformuläret och i förekommande fall av de styrkande handlingarna, tillsammans med det ifyllda svarsformuläret. Dessa handlingar skall skickas inom 14 dagar efter det att det korrekta ifyllda ansökningsformuläret mottogs.

3. Svaranden skall skicka sitt svar inom 30 dagar efter delgivningen av ansökningsformuläret och svarsformuläret, genom att fylla i del II av standardformulär C, bifoga eventuella relevanta styrkande handlingar och återsända det till domstolen, eller på annat lämpligt sätt utan att använda svarsformuläret.

4. Inom 14 dagar efter mottagandet av svarandens svar skall käranden av domstolen delges en kopia tillsammans med eventuella relevanta styrkande handlingar.

5. Om svaranden i sitt svar hävdar att värdet av en annan fordran än en penningfordran överstiger den gräns som fastställs i artikel 2.1, skall domstolen inom 30 dagar från det att svaret skickades till käranden besluta huruvida fordran omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Ett sådant beslut får inte överklagas särskilt.

6. Käranden skall i enlighet med artikel 13 delges ett eventuellt genkärsmål, som skall sändas med användning av standardformulär A, tillsammans med eventuella relevanta styrkande handlingar. Dessa handlingar skall skickas inom 14 dagar efter mottagandet.

Käranden skall besvara ett eventuellt genkärsmål inom 30 dagar räknat från delgivningen.

7. Om genkärömbålet överstiger det gränsvärde som anges i artikel 2.1, skall kärömbålet och genkärömbålet inte behandlas i enlighet med det europeiska småmålsförfarandet utan i enlighet med gällande processrätt i den medlemsstat där rättegången äger rum.

Artiklarna 2 och 4, samt punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln skall i tillämpliga delar gälla för genkärsmål.

Artikel 6

Språk

1. Ansökningsformuläret, svaret, eventuellt genkärsmål, eventuellt svar på ett genkärsmål och eventuell beskrivning av relevanta styrkande handlingar skall lämnas in på det språk, eller ett av de språk som används vid domstolen.

2. Om någon annan handling som mottagits av domstolen inte är avfattad på ett språk som används vid förhandlingarna, får domstolen endast kräva att handlingen översätts, om det förefaller nödvändigt för att dom skall kunna meddelas.

3. Om en part har vägrat att godta en handling på grund av att den inte är avfattad på

a) den mottagande medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i medlemsstaten, det officiella språket eller något av de officiella språken på den plats där delgivningen skall ske eller dit handlingen skall skickas, eller

b) ett språk som mottagaren förstår,

skall domstolen underrätta den andra parten om detta, så att den parten kan tillhandahålla en översättning av handlingen.

*Artikel 7***Förfarandets avslutning**

1. Inom 30 dagar från det att domstolen har mottagit svarandens eller karendens svar inom de tidsfrister som anges i artikel 5.3 och 5.6 skall domstolen meddela en dom eller
 - a) begära ytterligare uppgifter från parterna om fordran inom en fastställd tid, som inte får överstiga 30 dagar,
 - b) ta upp bevisning i enlighet med artikel 9, eller
 - c) kalla parterna till en muntlig förhandling, som skall hållas inom 30 dagar efter kallelsen.
2. Domstolen skall meddela en dom antingen inom 30 dagar efter en eventuell förhandling eller efter det att den har mottagit all information som behövs för att domen skall kunna meddelas. Domen skall delges parterna i enlighet med artikel 13.
3. Om domstolen inte har mottagit ett svar från den berörda parten inom de tidsfrister som anges i artikel 5.3 eller 5.6, skall den meddela en dom avseende käromålet eller genkäromålet.

*Artikel 8***Förhandling**

Domstolen får hålla en muntlig förhandling genom videokonferens eller med hjälp av annan kommunikationsteknik, om det finns tekniska resurser till det.

*Artikel 9***Bevisupptagning**

1. Domstolen skall fastställa sättet för bevisupptagning samt omfattningen av det bevismaterial som krävs för domen enligt bestämmelserna om tillåtande av bevisning. Domstolen får tillåta bevisupptagning via skriftliga vittnesmål, utlåtanden från sakkunniga eller uttalanden från parterna. Den får också tillåta bevisupptagning i form av en videokonferens eller med hjälp av annan kommunikationsteknik, om det finns tekniska resurser till det.
2. Domstolen får uppta sakkunnigbevisning eller muntliga vittnesmål endast om detta är nödvändigt för att meddela dom. När domstolen fattar detta beslut, skall den ta hänsyn till kostnaderna.
3. Domstolen skall använda den enklaste och minst betungande metoden för bevisupptagning.

*Artikel 10***Ombud**

Det skall inte vara obligatoriskt att företrädas av en advokat eller annan jurist.

*Artikel 11***Hjälp till parterna**

Medlemsstaterna skall se till att parterna kan få praktisk hjälp med att fylla i formulären.

*Artikel 12***Domstolens befogenheter**

1. Domstolen får inte ålägga parterna att göra en rättslig bedömning av yrkandet.
2. Vid behov skall domstolen upplysa parterna om procedurfrågor.
3. Om lämpligt skall domstolen försöka uppnå förlikning mellan parterna.

*Artikel 13***Delgivning av handlingar**

1. Handlingar skall delges per post och delgivningen skall styrkas genom ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.
2. Om delgivning i enlighet med punkt 1 inte är möjlig, får den ske genom någon av de metoder som anges i artiklarna 13 eller 14 i förordning (EG) nr 805/2004.

*Artikel 14***Tidsfrister**

1. Om domstolen sätter en tidsfrist, skall den berörda parten informeras om konsekvenserna av att överskrida tidsfristen.
2. Domstolen får i undantagsfall förlänga de tidsfrister som föreskrivs i artiklarna 4.4, 5.3, 5.6 och 7.1, om det är nödvändigt för att garantera parternas rättigheter.
3. Om det i undantagsfall inte är möjligt för domstolen att iaktta de tidsfrister som föreskrivs i artikel 5.2 till 5.6 samt artikel 7.1, 7.2 och 7.3, skall den utan dröjsmål vidta de åtgärder som krävs enligt dessa bestämmelser.

*Artikel 15***Verkställighet av domen**

1. Domen skall vara verkställbar, utan hinder av eventuella överklaganden. Det skall inte vara nödvändigt att ställa säkerhet.
2. Artikel 23 skall tillämpas även i de fall där domen skall verkställas i den medlemsstat där domen meddelades.

Artikel 16

Kostnader

Den förlorande parten skall bära kostnaderna för förfarandet. Domstolen får dock inte tilldöma den vinnande parten ersättning för sådana kostnader som är onödiga eller orimligt höga i förhållande till yrkandet.

Artikel 17

Överklagande

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om huruvida det enligt deras processrätt finns möjlighet att överklaga en dom i det europeiska småmålsförfarandet och, om så är fallet, inom vilken tidsfrist ett sådant överklagande skall inlämnas. Kommissionen skall offentliggöra dessa uppgifter.

2. Artikel 16 skall tillämpas på alla överklaganden.

Artikel 18

Minimistandarder för förnyad prövning av en dom

1. Svaranden skall ha rätt att ansöka om förnyad prövning av en dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet vid den behöriga domstolen i den medlemsstat där domen meddelades, om

- a) i) ansökningsformuläret eller kallelsen till en muntlig förhandling delgavs med en metod som innebar att ett mottagningsbevis inte undertecknades av svaranden personligen i enlighet med artikel 14 i förordning (EG) nr 805/2004, och
 - ii) delgivningen, utan svarandens förskyllan, inte skedde i så god tid att svaranden kunde förbereda sitt svaromål,
- eller
- b) svaranden, utan egen förskyllan, var förhindrad att bestrida fordran på grund av force majeure eller extraordinära omständigheter,

under förutsättning att svaranden i endera fallet handlar utan dröjsmål.

2. Om domstolen avslår ansökan på grund av att inget av de skäl som anges i punkt 1 är tillämpligt, skall domen ha fortsatt rättskraft.

Om domstolen beslutar att en förnyad prövning är motiverad av något av de skäl som anges i punkt 1, skall den dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet upphävas.

Artikel 19

Tillämplig processrätt

Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning, skall det europeiska småmålsförfarandet regleras av processrätten i den medlemsstat där rättegången äger rum.

KAPITEL III

ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET I EN ANNAN MEDLEMSSTAT

Artikel 20

Erkännande och verkställighet

1. En dom i ett europeiskt småmålsförfarande som meddelas i en medlemsstat skall erkännas och verkställas i en annan medlemsstat utan att det krävs en verkställighetsförklaring och utan att det skall finnas någon möjlighet att invända mot erkännandet.

2. På begäran av en part skall domstolen utfärda ett intyg avseende en dom i det europeiska småmålsförfarandet och därvid använda standardformulär D, som återges i bilaga IV, utan extra kostnad.

Artikel 21

Verkställighetsförfarande

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i detta kapitel skall verkställighetsförfarandena regleras av verkställighetsmedlemsstatens lagstiftning.

En dom som har meddelats i ett europeiskt småmålsförfarande skall verkställas enligt samma villkor som en dom som meddelats i verkställighetsmedlemsstaten.

2. En part som ansöker om verkställighet skall lämna in

- a) en kopia av domen som uppfyller de nödvändiga villkoren för fastställande av dess äkthet, och
- b) en kopia av det intyg som avses i artikel 20.2 och vid behov en översättning därav till det officiella språket i verkställighetsmedlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken för domstolsförfaranden på den ort där verkställighet begärs, i enlighet med medlemsstatens lagstiftning, eller till ett annat språk som verkställighetsmedlemsstaten har uppgett att den godkänner. Varje medlemsstat får ange vilket eller vilka av de officiella språken vid Europeiska unionens institutioner förutom sitt eget som den kan godkänna för det europeiska småmålsförfarandet. Innehållet i formulär D skall översättas av en person som är behörig att göra översättningar i någon av medlemsstaterna.

3. En part som ansöker om verkställighet av en dom i ett europeiskt småmålsförfarande som meddelats i en annan medlemsstat skall inte åläggas att ha

- a) ett ombud, eller
- b) en postadress

i verkställighetsmedlemsstaten, utöver särskilda representanter som har behörighet för verkställighetsförfarandet.

4. Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett benämning, får krävas av en part som i en medlemsstat begär verkställighet av en dom som har meddelats i det europeiska småmålsförfarandet i en annan medlemsstat, på den grunden att han är utländsk medborgare eller inte har hemvist eller vistelseort i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 22

Hinder mot verkställighet

1. Verkställighet skall, på ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs, vägras av den behöriga domstolen i verkställighetsmedlemsstaten, om den dom som har meddelats i ett europeiskt småmålsförfarande är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en medlemsstat eller i ett tredjeland, om

- a) den tidigare domen meddelades avsåg samma sak och samma parter,
- b) den tidigare domen meddelades i verkställighetsmedlemsstaten eller uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i verkställighetsmedlemsstaten, och
- c) den omständighet som gör domarna oförenliga inte åberopades och inte kunde ha åberopats som en invändning under domstolsförfarandet i den medlemsstat där domen i det europeiska småmålsförfarandet meddelades.

2. Den dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet får under inga omständigheter omprövas i sak i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 23

Vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet

Om en part har överklagat en dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet eller om en sådan förnyad prövning fortfarande är möjlig eller om en part har ansökt om förnyad prövning i enlighet med artikel 18, får den behöriga domstolen eller myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten, efter ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs,

- a) begränsa verkställighetsförfarandet till säkerhetsåtgärder, eller
- b) göra verkställigheten beroende av att det ställs en sådan säkerhet som domstolen bestämmer, eller
- c) när det föreligger exceptionella omständigheter, förklara verkställighetsförfarandet vilande.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Information

Medlemsstaterna skall samarbeta för att informera allmänheten och jurister om det europeiska småmålsförfarandet, inbegripet kostnader, särskilt genom det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättades i enlighet med beslut 2001/470/EG.

Artikel 25

Information om domstols behörighet, kommunikationssätt och överklaganden

1. Senast den 1 januari 2008 skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om

- a) vilka domstolar som är behöriga att döma i det europeiska småmålsförfarandet,
- b) vilka kommunikationsmedel som godtas vid det europeiska småmålsförfarandet och som finns tillgängliga för domstolarna i enlighet med artikel 4.1,
- c) huruvida det enligt deras processrätt finns möjlighet till överklagande i enlighet med artikel 17 och vid vilken domstol detta kan inlämnas,
- d) vilka språk som godtas i enlighet med artikel 21.2 b, och
- e) vilka myndigheter som har befogenhet med avseende på verkställighet och vilka myndigheter som har befogenhet för tillämpningen av artikel 23.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om senare ändringar av denna information.

2. Kommissionen skall ställa den information som meddelats i enlighet med punkt 1 till allmänhetens förfogande genom offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* och på andra lämpliga sätt.

Artikel 26

Genomförandeåtgärder

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, inklusive att komplettera den med avseende på uppdateringar eller tekniska justeringar av formulären i bilagorna, skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 27.2.

*Artikel 27***Kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artikel 5a.1–4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

*Artikel 28***Översyn**

Senast den 1 januari 2014 skall kommissionen överlämna en detaljerad rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om hur det europeiska småmålsförfarandet fungerar, inbegripet den gräns för fordrans värde som det hänvisas till i artikel 2.1. Rapporten skall innehålla en utvärdering av förfarandet som det har fungerat samt en utvidgad konsekvensanalys för varje medlemsstat.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Strasbourg den 11 juli 2007.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

I detta syfte och för att garantera att bästa praxis inom Europeiska unionen vederbörligen beaktas och återspeglar principerna om bättre lagstiftning skall medlemsstaterna förse kommissionen med uppgifter om hur det europeiska småmålsförfarandet fungerar över gränserna. Dessa uppgifter skall omfatta domstolsavgifter, handläggningstider, effektivitet, lätthet att använda samt medlemsstaternas interna förfaranden för småmål.

Kommissionens rapport skall vid behov åtföljas av förslag till anpassning.

*Artikel 29***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2009 med undantag av artikel 25, som skall tillämpas från och med den 1 januari 2008.

På rådets vägnar
M. LOBO ANTUNES
Ordförande

BILAGA I

Europeiskt småmålsförfarande

Formulär A

Ansökningsformulär

(Artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande)

Målnummer: (*)

Inkom till domstolen den: ___/___/___ (*)

(*) Ifylles av domstolen.

VIKTIG INFORMATION

SE INSTRUKTIONERNA I BÖRJAN AV VARJE PUNKT — DE KAN VARA TILL HJÄLP NÄR FORMULÄRET SKALL FYLLAS I

Språk

Fyll i detta formulär på det språk som används av den domstol dit ansökan skickas. Observera att formuläret går att få på samtliga officiella språk vid Europeiska unionens institutioner på webbplatsen för europeisk rättslig atlas, http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_se.htm, vilket kan vara till hjälp när det skall fyllas i på begärt språk.

Styrkande handlingar

Observera att ansökningsformuläret i förekommande fall måste åtföljas av relevanta styrkande handlingar. Detta hindrar er emellertid inte från att om lämpligt lämna in ytterligare bevis under förfarandet.

Svaranden kommer att delges en kopia av ansökningsformuläret och i förekommande fall av de styrkande handlingarna. Svaranden kommer att ges tillfälle att svara.

1. *Domstol*

I denna ruta bör ni ange den domstol till vilken ansökan ställs. Vid val av domstol behöver grunden för domstolens behörighet beaktas. En ej uttömmande förteckning över möjliga behörighetsgrunder återfinns under punkt 4.

1. *Vid vilken domstol ställs ansökan?*

1.1 Namn:

1.2 Gatuadress/postbox:

1.3 Ort och postnummer:

1.4 Land:

2. *Kärande*

I denna ruta skall ni identifiera er som kärande och, i förekommande fall, ert ombud. Observera att det inte är obligatoriskt att ombudet är advokat eller annan jurist.

I en del länder kan det vara otillräckligt att lämna enbart en postbox som adress och ni bör därför ange gatunamn och gatunummer tillsammans med en postbox. Underlåtenhet att göra detta kan leda till att handlingen inte delges.

"Övriga uppgifter" kan innehålla uppgifter som gör det möjligt att identifiera er, t.ex. födelsedatum, yrke, befattning i företaget, personligt ID-nummer och företagets registreringsnummer i vissa medlemsstater.

Om det finns fler än en kärande, använd extrablad.

2. *Uppgifter om kâranden*
 - 2.1 Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:
 - 2.2 Gatuadress/postbox:
 - 2.3 Ort och postnummer:
 - 2.4 Land:
 - 2.5 Telefon (*):
 - 2.6 E-post (*):
 - 2.7 Kârandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter (*):
 - 2.8 Övriga uppgifter (*):

3. *Svarande*

I denna ruta skall ni identifiera svaranden samt dennes ombud, om ni känner till vem detta r. Observera att det inte är obligatoriskt för svaranden att företrädas av en advokat eller annan jurist.

I en del länder kan det vara otillräckligt att lämna enbart en postbox som adress och ni br därför ange gatunamn och gatunummer tillsammans med en postbox. Underlåtenhet att göra detta kan leda till att handlingen inte delges.

"vriga uppgifter" kan innehålla uppgifter som gr det möjligt att identifiera personen, t.ex. födelsedatum, yrke, befattning i företaget, personligt ID-nummer och företagets registreringsnummer i vissa medlemsstater. Om det finns fler än en svarande, använd extrablad.

3. *Uppgifter om svaranden*
 - 3.1 Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:
 - 3.2 Gatuadress/postbox:
 - 3.3 Ort och postnummer:
 - 3.4 Stat:
 - 3.5 Telefon (*):
 - 3.6 E-post (*):
 - 3.7 Svarandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter (*):
 - 3.8 Övriga uppgifter (*):

4. *Behörighet*

En ansökan skall inlämnas till den domstol som har behörighet att behandla den. Domstolen måste ha behörighet enligt bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

I denna punkt ingår en icke uttömmande förteckning över tänkbara skäl till domstolens behörighet.

Uppgifter om behörighetsreglerna finns på webbplatsen för den europeiska rättsliga atlasen på http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_se.htm.

Ni kan också på http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_se.htm finna förklaringar angående några av de juridiska termer som används.

(*) Frivillig uppgift.

4. *På vilka grunder anser ni att domstolen har behörighet?*

- 4.1 Svarandens hemvist
- 4.2 Konsumentens hemvist
- 4.3 Hemvist för försäkringstagaren, den försäkrade eller förmånstagaren i försäkringsärenden
- 4.4 Ort där förpliktelsen skall uppfyllas
- 4.5 Ort där skadan inträffade
- 4.6 Fastighetens belägenhet
- 4.7 Val av domstol som parterna har enats om
- 4.8 Annan (ange) _____

5. *Ärendets gränsöverskridande karaktär*

För att det europeiska småmålsförfarandet skall kunna tillämpas måste ärendet vara av gränsöverskridande karaktär. Ett fall är av gränsöverskridande karaktär om minst en av parterna har sin hemvist eller vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där domstolen är belägen.

5. *Ärendets gränsöverskridande karaktär*

- 5.1 Land där käranden har sin hemvist eller vanliga vistelseort: _____
- 5.2 Land där svaranden har sin hemvist eller vanliga vistelseort: _____
- 5.3 Medlemsstat där domstolen är belägen: _____

6. *Bankuppgifter (frivilliga uppgifter)*

Ange i fält 6.1 hur ni tänker betala ansökningsavgiften. Observera att alla metoder inte nödvändigtvis är möjliga att använda vid den domstol dit ni sänder er ansökan. Ni bör kontrollera vilka betalningssätt som godtas av domstolen. Kontakta den berörda domstolen, eller det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område på <http://ec.europa.eu/civiljustice>.

Vid kreditkortsbetalning eller domstolens överföring från kärandens bankkonto bör nödvändiga uppgifter om kreditkort eller bankkonton lämnas i tillägget till detta formulär. Tillägget är till endast för domstolens kännedom och kommer inte att vidarebefordras till svaranden.

I fält 6.2 har ni möjlighet att ange hur ni vill att svaranden betalar fordran, t.ex. om svaranden önskar betala omgående, t.o.m. innan domen meddelats. Om ni vill att betalning skall ske via bankgirering, ange nödvändiga bankuppgifter.

6. *Bankuppgifter (*)*

- 6.1 Hur kommer ni att betala ansökningsavgifterna?
- 6.1.1 Genom bankgirering
- 6.1.2 Med kreditkort (fyll i tillägget)
- 6.1.3 Direktöverföring från ert bankkonto (fyll i tillägget)
- 6.1.4 Annat sätt (ange):
- 6.2 Till vilket konto önskar ni att svaranden skall betala in fordrat eller beviljat belopp?
- 6.2.1 Kontoinnehavare:
- 6.2.2 Bankens namn, Bic-kod eller annan relevant bankkod:
- 6.2.3 Kontonummer/IBAN:

7. Fordran

Fordran: Observera att det europeiska småmålsförfarandet har ett begränsat tillämpningsområde. Inga fordringar som överstiger 2 000 EUR eller anges i förteckningen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande kan behandlas inom förfarandet. Om er fordran inte omfattas av förordningens tillämpningsområde enligt artikel 2, fortsätter förfarandet vid de behöriga domstolarna i enlighet med reglerna för det ordinarie civilrättsliga förfarandet. Om ni då önskar att förfarandet avbryts, bör ni dra tillbaka er ansökan.

Penningfordran eller annan fordran: Ni bör ange om er fordran är en penningfordran eller annan fordran, exempelvis leverans av varor, och därefter fylla i 7.1 och/eller 7.2. Om er fordran utgörs av annan fordran, ange det beräknade värdet av er fordran. I fråga om annan fordran bör ni ange om ni har en andrahandsfordran på ersättning om inte går att tillgodose den ursprungliga fordran.

Om ni önskar begära ersättning för förfarandekostnader (t.ex. översättningskostnader, advokatarvoden eller kostnader för delgivning av handlingar), skall ni ange detta under 7.3. Observera att bestämmelserna om vilka kostnader som kan tilldömas av domstolarna varierar mellan olika medlemsstater. Information om kostnadskategorier i medlemsstaterna återfinns på webbplatsen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område på <http://ec.europa.eu/civiljustice>

Om ni önskar begära ersättning för avtalsenlig ränta, t.ex. på ett lån, ange räntesats och datum då ränta börjar löpa. Om ni får gehör för er fordran, kan domstolen bevilja lagstadgad ränta på er fordran. Om ni önskar begära ränta, ange detta och från vilket datum räntan bör löpa.

7. Angående er fordran

 7.1 Penningfordran

7.1.1 Huvudfordrans värde (exklusive ränta och kostnader): _____

7.1.2 Valuta

☐ Euro (EUR)	☐ Bulgariska lev (BGN)	☐ Cypriotiska pund (CYP)
☐ Tjeckiska kronor (CZK)	☐ Estniska kronor (EEK)	☐ Brittiska pund (GBP)
☐ Ungerska forint (HUF)	☐ Lettiska lats (LVL)	☐ Litauiska litas (LTL)
☐ Maltesiska lira (MTL)	☐ Polska zloty (PLN)	☐ Rumänska lev (RON)
☐ Svenska kronor (SEK)	☐ Slovakiska kronor (SKK)	

 Annan (ange vilken): _____ 7.2 Annan fordran:

7.2.1 Ange er fordran: _____

7.2.2 Fordrans uppskattade värde: _____

Valuta:

☐ Euro (EUR)	☐ Bulgariska lev (BGN)	☐ Cypriotiska pund (CYP)
☐ Tjeckiska kronor (CZK)	☐ Estniska kronor (EEK)	☐ Brittiska pund (GBP)
☐ Ungerska forint (HUF)	☐ Lettiska lats (LVL)	☐ Litauiska litas (LTL)
☐ Maltesiska lira (MTL)	☐ Polska zloty (PLN)	☐ Rumänska lev (RON)
☐ Svenska kronor (SEK)	☐ Slovakiska kronor (SKK)	

 Annan (ange vilken): _____

7.3 Begär ni ersättning för förfarandekostnader?

7.3.1 Ja 7.3.2 Nej

7.3.3 Om svaret är ja, ange vilka kostnader samt det fordrade eller hittills upplupna beloppet:

7.4	Begär ni ersättning för ränta?		
	Ja	☐	
	Nej	☐	
	Om svaret är ja, är räntan:		
	avtalad?	☐	om så är fallet se 7.4.1
	lagstadgad?	☐	om så är fallet se 7.4.2
7.4.1	Om räntan är avtalad:		
	1) Räntesatsen är	☐	_____ %
		☐	_____ % över ECB:s basränta
		☐	annan: _____
	2) Ränta bör löpa från och med: ___/___/___ (datum)		
7.4.2	Om räntan är lagstadgad:		
	Ränta bör löpa från och med: ___/___/___ (datum)		

8. Uppgifter om fordran

Ange i korthet sakinnehållet i er fordran under 8.1.

Under 8.2 bör ni ange relevant bevisning som styrker er fordran. Denna kan exempelvis utgöras av skriftlig bevisning (som kontrakt, kvitton etc.) eller muntliga eller skriftliga uppgifter från vittnen. Ange vilka delar av er fordran som varje bevis avses styrka.

Om utrymmet inte räcker till, kan ni bifoga extrablad.

8.	<i>Uppgifter om fordran</i>	
8.1	Ange skälen till fordran, exempelvis vad som förekommit samt när och var detta skett.	
8.2	Beskriv den bevisning som ni önskar lägga fram för att styrka er fordran och ange vilka delar av fordran bevisningen styrker. I tillämpliga fall bör ni bifoga relevanta styrkande handlingar.	
8.2.1	Skriftlig bevisning	☐ ange nedan
8.2.2	Vittnen	☐ ange nedan
8.2.3	Annan	☐ ange nedan

Muntlig förhandling: Observera att det europeiska småmålsförfarandet är ett skriftligt förfarande. Ni kan dock med detta formulär eller i ett senare skede begära muntliga förhandlingar. Domstolen kan besluta om muntliga förhandlingar, om den finner detta nödvändigt för en rättvis handläggning av målet, eller avslå begäran med beaktande av samtliga omständigheter i ärendet.

8.3	Önskar ni muntlig förhandling?	
	Ja	☐
	Nej	☐
	Om svaret är ja, ange skäl (*):	

9. Intyg

En dom som meddelats i en medlemsstat inom det europeiska småmålsförfarandet kan erkännas och verkställas av en annan medlemsstat. Om ni ämnar begära erkännande och verkställighet i en annan medlemsstat än den där domstolen är belägen, kan ni med detta formulär begära att domstolen, efter det att den givit ett utslag till er fördel, utfärda ett intyg angående domen.

9. Intyg

Jag begär att domstolen skall utfärda ett intyg angående domen

Ja

Nej

10. Datum och namnteckning

Skriv ert namn tydligt, underteckna och datera er ansökan längst ned.

10. Datum och namnteckning

Jag begär härmed att domstolen dömer till nackdel för svaranden på grundval av min fordran.

Jag förklarar att lämnade uppgifter såvitt jag vet är riktiga och lämnade i god tro.

Ort: _____

Datum: ___/___/___

Namn och namnteckning:

Tillägg till ansökningsformuläret (formulär A)

Bankuppgifter för inbetalning av ansökningsavgifterna (*)

Kontoinnehavare/Kreditkortsinnehavare:

Bankens namn, Bic-kod eller annan relevant bankkod/kreditkortsföretag:

Kontonummer eller IBAN/kreditkortsnummer: Giltighetstid för och kontrollnummer på kreditkortet:

(*) Frivillig uppgift.

BILAGA II

EUROPEISKT SMÅMÅLSFÖRFARANDE

FORMULÄR B

BEGÄRAN FRÅN DOMSTOLEN OM KOMPLETTERING OCH/ELLER RÄTTELSE AV
ANSÖKNINGSFORMULÄRET

(Artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande)

Ifylles av domstolen

Målnummer:

Inkom till domstolen den: ___/___/____.

1. *Domstol*

1.1 Namn:

1.2 Gatuadress/postbox:

1.3 Ort och postnummer:

1.4 Stat:

2. *Kärande*

2.1 Efternamn, förmamn/namn på firma eller organisation:

2.2 Gatuadress/postbox:

2.3 Ort och postnummer:

2.4 Land:

2.5 Telefon (*):

2.6 E-post (*):

2.7 Kärandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter (*):

2.8 Övriga uppgifter (*):

3. *Svarande*

3.1 Efternamn, förmamn/namn på firma eller organisation:

3.2 Gatuadress/postbox:

3.3 Ort och postnummer:

3.4 Land:

3.5 Telefon (*):

3.6 E-post (*):

3.7 Svarandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter (*):

3.8 Övriga uppgifter (*):

(*) Frivillig uppgift.

Domstolen har gått igenom ert ansökningsformulär och anser att det är otillräckligt eller inte tillräckligt tydligt eller felaktigt ifyllt. Komplettera och/eller rätta formuläret på det domstolsspråk som anges nedan snarast möjligt och senast den _____.

Om ni inte kompletterar och/eller rättar ansökan inom fastställd tid, kommer domstolen att avvisa denna på de villkor som anges i denna förordning.

Ansökningsformuläret har inte fyllts i på korrekt språk. Var god använd ett av följande språk.

Bulgariska	☐	tjeckiska	☐	tyska	☐
estniska	☐	spanska	☐	grekiska	☐
franska	☐	iriska	☐	italienska	☐
lettiska	☐	litauiska	☐	ungerska	☐
maltesiska	☐	nederländska	☐	polska	☐
portugisiska	☐	rumänska	☐	slovakiska	☐
slovenska	☐	finska	☐	svenska	☐
engelska	☐	Annat (ange vilket): _____			

Följande delar av ansökningsformuläret måste kompletteras och/eller rättas:

—
—
—
—

Ort: _____

Datum: __/__/____

Namnsteckning och/eller stämpel:

BILAGA III

**EUROPEISKT SMÅMÅLSFÖRFARANDE
FORMULÄR C
SVARSFORMULÄR**

(artikel 5.2 och 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande)

VIKTIG INFORMATION OCH RIKTLINJER FÖR SVARANDEN

En fordran enligt bifogade ansökningsformulär har ingivits mot er med användning av det europeiska småmålsförfarandet.

Ni kan svara genom att fylla i del II av detta formulär och återsända det till domstolen eller på annat lämpligt sätt inom 30 dagar efter det att ni delgivits ansökningsformuläret tillsammans med svarsformuläret.

Observera att om ni inte svarar inom 30 dagar, kommer domstolen att meddela dom.

Skriv ert namn tydligt, underteckna och datera svarsformuläret på sista sidan.

Läs även instruktionerna i ansökningsformuläret. De kan vara till hjälp när ni skall utforma ert svar.

Språk: Ni bör bemöta fordran på språket vid den domstol som tillställt er formuläret.

Observera att formuläret går att få på alla officiella språk vid Europeiska unionens institutioner på webbsidan för europeisk rättslig atlas, http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_se.htm, vilket kan vara till hjälp när formuläret skall fyllas i på begärt språk.

Muntliga förhandlingar: Det europeiska småmålsförfarandet är ett skriftligt förfarande. Ni kan dock begära muntliga förhandlingar. Domstolen kan med beaktande av omständigheterna i ärendet avslå denna begäran.

Styrkande handlingar: Ni kan ange eventuell bevisning och i tillämpliga fall bifoga styrkande handlingar.

Motfordran: Om ni önskar lämna in en fordran mot käranden (motfordran), skall ni fylla i och bifoga ett separat formulär A, som ni kan finna på Internetadressen http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/fillinginformation_se.htm eller få från den domstol som sänt er denna blankett. Vad avser motfordran betraktas ni som kärke.

Rättelse av era uppgifter: Ni kan vidare rätta eller komplettera uppgifterna om er själv (t.ex. kontaktuppgifter, ombud) i punkt 6 "Övriga uppgifter".

Extrautrymme: Om utrymmet inte räcker till, kan ni använda extrablad.

Del I (fylls i av domstolen)

Kärandens namn:

Svarandens namn:

Domstol:

Fordran:

Målnummer:

Del II (fylls i av svaranden)

1. Godtar ni fordran?
- Ja
- Nej
- Delvis
- Om svaret är nej eller delvis, ange era skäl:
- Fordran faller utanför räckvidden för det europeiska småmålsförfarandet
- Precisera nedan
- Andra
- Precisera nedan
2. Om ni inte godtar fordran, beskriv den bevisning som ni önskar lägga fram för att bestrida den. Ange vilka punkter i ert svar som bevisningen styrker. I tillämpliga fall bör ni bifoga relevanta styrkande handlingar.
- 2.1 Skriftlig bevisning ange nedan
- 2.2 Vittnen ange nedan
- 2.3 Annan ange nedan
3. Önskar ni muntliga förhandlingar?
- Ja
- Nej
- Om svaret är ja, ange era skäl (*):
4. Begär ni ersättning för förfarandekostnader?
- 4.1 Ja
- 4.2 Nej
- 4.3 Om svaret är ja, ange vilka kostnader samt om möjligt det begärda eller hittills upplupna beloppet:
5. Önskar ni lämna in en motfordran?
- 5.1 Ja
- 5.2 Nej
- 5.3 Om svaret är ja, fyll i och bifoga ett separat formulär A.
6. Övriga uppgifter (*)
7. Datum och namnteckning
- Jag förklarar att lämnade uppgifter såvitt jag vet är riktiga och lämnade i god tro.
- Ort: _____
- Datum: ___/___/___
- Namn och namnteckning:

(*) Frivillig uppgift.

BILAGA IV

EUROPEISKT SMÅMÅLSFÖRFARANDE

FORMULÄR D

INTYG OM DOM I ETT EUROPEISKT SMÅMÅLSFÖRFARANDE

(Artikel 20.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande)

Ifylles av domstolen

1. *Domstol*
 - 1.1 Namn:
 - 1.2 Gatuadress/postbox:
 - 1.3 Ort och postnummer:
 - 1.4 Land:
2. *Kärande*
 - 2.1 Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:
 - 2.2 Gatuadress/postbox:
 - 2.3 Ort och postnummer:
 - 2.4 Land:
 - 2.5 Telefon (*):
 - 2.6 E-post (*):
 - 2.7 Kärandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter (*):
 - 2.8 Övriga uppgifter (*):
3. *Svarande*
 - 3.1 Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:
 - 3.2 Gatuadress/postbox:
 - 3.3 Ort och postnummer:
 - 3.4 Land:
 - 3.5 Telefon (*):
 - 3.6 E-post (*):
 - 3.7 Svarandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter (*):
 - 3.8 Övriga uppgifter (*):

(*) Frivillig uppgift.

4. *Dom*

4.1 Datum:

4.2 Målnummer:

4.3 Domens sakinnehåll:

4.3.1 Domstolen har beslutat att _____ skall betala till _____

1. Huvudfordran:

2. Ränta:

3. Kostnader:

4.3.2 Domstolen har utfärdat ett föreläggande mot _____ till _____

(Om domen meddelas av en appellationsdomstol eller vid omprövning av en dom)

Denna dom ersätter den som meddelades den ___/___/_____, målnummer _____, samt alla därtill hörande intyg.

DOMEN SKALL ERKÄNNAS OCH VERKSTÄLLAS I ENANNAN MEDLEMSSTAT UTAN ATT DET KRÄVS EN VERKSTÄLLIGHETSFÖRKLARING OCH UTAN ATT DET GES MÖJLIGHET ATT ÖVERKLAGA BESLUTET OM ERKÄNNANDE.

Ort: _____

Datum: ___/___/_____

Namnteckning och/eller stämpel

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 862/2007

av den 11 juli 2007

om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) I rådets slutsatser (rättsliga och inrikes frågor) den 28–29 maj 2001 beaktades, när det gäller allmän analys av och förbättrat utbyte av statistik om migration och asyl, att det föreligger behov av en övergripande och sammanhängande ram för framtida åtgärder för att förbättra statistiken.

(2) I april 2003 lämnade kommissionen ett meddelande till rådet och Europaparlamentet med ett handlingsprogram för insamling och analys av gemenskapsstatistik på migrationsområdet. Det inbegrep ett antal viktiga ändringar som var avsedda att förbättra statistikens fullständighet och graden av harmonisering. Enligt handlingsprogrammet avser kommissionen att föreslå lagstiftning om gemenskapsstatistik om migration och asyl.

(3) Vid Europeiska rådets möte i Thessaloniki den 19 och 20 juni 2003 noterades att effektivare verktyg behövdes för att samla in och analysera information om migration och asyl inom Europeiska unionen.

(4) Europaparlamentet noterade i sin resolution av den 6 november 2003 ⁽³⁾ om ovannämnda meddelande från kommissionen att det behövdes lagstiftning för att säkerställa framställning av övergripande statistik som är

nödvändig för utvecklingen av en rättvis och effektiv gemenskapspolitik när det gäller migration. I resolutionen stöds kommissionens planer att föreslå lagstiftning för statistik om migration och asyl.

(5) Utvidgningen av Europeiska unionen har gett migrationsfenomenet en vidare geografisk och politisk dimension. Den har även medfört att korrekta, aktuella och harmoniserade statistiska uppgifter har kommit att efterfrågas i än större utsträckning. Det finns även ett ökat behov av statistisk information om vilka yrken, utbildningar, kvalifikationer och sysselsättningar som migranter har.

(6) Harmoniserad och jämförbar gemenskapsstatistik om migration och asyl är väsentlig för utveckling och övervakning av gemenskapslagstiftning och gemenskapspolitik som rör migration och asyl samt fri rörlighet för personer.

(7) Det finns behov av att förstärka utbytet av statistiska uppgifter om migration och asyl och av att förbättra kvaliteten på gemenskapens insamling och presentation av statistiska uppgifter som hittills ägt rum på grundval av en rad "gentlemen's agreements".

(8) Det är viktigt att information finns tillgänglig i hela Europeiska unionen för att utvecklingen och genomförandet av gemenskapslagstiftningen och gemenskapspolitiken skall kunna övervakas. På det hela taget säkerställer inte nuvarande praxis i tillräcklig mån en adekvat, aktuell och snabb leverans och spridning av harmoniserade uppgifter på ett enhetligt sätt.

(9) Denna förordning omfattar inte uppskattade siffror över antalet personer som är olagligt bosatta i medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör inte tillhandahålla kommissionen (Eurostat) sådana uppskattade siffror eller uppgifter om sådana personer, även om de kan ingå i befolkningsmängden enligt vissa undersökningar.

(10) Där så är möjligt är de definitioner som används i denna förordning hämtade från Förenta nationernas rekommendationer om internationell migrationsstatistik, från Förenta nationernas rekommendationer om folk- och bostadsräkning inom området för den ekonomiska kommissionen för Europa samt från gemenskapslagstiftningen, och de bör uppdateras enligt de relevanta förfarandena.

⁽¹⁾ EUT C 185, 8.8.2006, s. 31.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 mars 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 12 juni 2007.

⁽³⁾ EUT C 83 E, 2.4.2004, s. 94.

(11) Nya gemenskapsbehov avseende statistik om migration och asyl gör bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 311/76 av den 9 februari 1976 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare ⁽¹⁾ förlagade.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

(12) Förordning (EEG) nr 311/76 bör därför upphävas.

I denna förordning fastställs allmänna bestämmelser för insamling och sammanställande av gemenskapsstatistik om följande:

(13) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa gemensamma bestämmelser för insamling och sammanställande av gemenskapsstatistik om migration och internationellt skydd, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

a) Invandring till och utvandring från medlemsstaternas territorier, inbegripet strömmar från en medlemsstats territorium till en annan medlemsstats territorium och strömmar mellan en medlemsstat och ett tredjelands territorium.

(14) Rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ⁽²⁾ utgör referensramen för bestämmelserna i denna förordning. Enligt förordningen krävs bl.a. överensstämmelse med normerna för opartiskhet, tillförlitlighet, objektivitet, vetenskapligt oberoende, kostnadseffektivitet samt insynsskydd för statistiska uppgifter.

b) Medborgarskap och födelse-land för personer som är stadigvarande bosatta på medlemsstaternas territorium.

c) Administrativa och rättsliga förfaranden i medlemsstaterna som rör invandring, beviljande av uppehållstillstånd, medborgarskap, asyl och andra former av internationellt skydd och förebyggande av olaglig invandring.

Artikel 2

Definitioner

(15) De åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.

1. I denna förordning avses med

(16) Kommissionen bör särskilt ges behörighet att uppdatera definitionerna, att besluta om gruppering av uppgifterna och ytterligare uppdelningar samt att fastställa bestämmelser om korrekthet och kvalitetsstandarder. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning och komplettera den genom tillägg av nya icke väsentliga delar, bör de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

a) *stadigvarande bosättning*: en plats där en person normalt har sin dygnsvila, bortsett från tillfällig frånvaro för rekreation, semester, besök hos vänner och släktingar, affärer, läkarbehandling eller religiös pilgrimsfärd eller, om uppgift om en sådan plats saknas, platsen för lagenlig eller registrerad bosättning.

(17) Samråd har skett med kommittén för det statistiska programmet, som inrättats genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom av den 19 juni 1989 om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program ⁽⁴⁾, i enlighet med artikel 3 i det beslutet.

b) *invandring*: när en person stadigvarande bosätter sig på en medlemsstats territorium under en period som är, eller förväntas vara, minst tolv månader, och tidigare har varit stadigvarande bosatt i en annan medlemsstat eller ett tredjeland,

c) *utvandring*: när en person, som tidigare var stadigvarande bosatt på en medlemsstats territorium, upphör att ha sin stadigvarande bosättning i den medlemsstaten under en period som är, eller förväntas vara, minst tolv månader,

⁽¹⁾ EGT L 39, 14.2.1976, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽⁴⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

d) *medborgarskap*: en särskild rättslig anknytning som finns mellan en enskild och en stat och som förvärvats vid födseln eller genom naturalisering, antingen genom förklaring, valmöjlighet, giftermål eller på annat sätt i enlighet med nationell lagstiftning,

- e) *födelseland*: det land där modern var bosatt (inom dess nuvarande gränser, om uppgift finns) vid födelsepunkten, eller – om detta inte är tillämpligt – det land där födseln skedde (inom dess nuvarande gränser, om uppgift finns),
- f) *invandrare*: en person som invandrar,
- g) *utvandrare*: en person som utvandrar,
- h) *varaktigt bosatt*: varaktigt bosatt enligt definitionen i artikel 2 b i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ⁽¹⁾,
- i) *tredjelandsmedborgare*: personer som inte är unionsmedborgare enligt artikel 17.1 i fördraget inklusive statslösa personer,
- j) *ansökan om internationellt skydd*: ansökan om internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2 g i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet ⁽²⁾,
- k) *flyktingstatus*: flyktingstatus enligt definitionen i artikel 2 d i direktiv 2004/83/EG,
- l) *status som skyddsbehövande i övrigt*: status som skyddsbehövande i övrigt enligt definitionen i artikel 2 f i direktiv 2004/83/EG,
- m) *familjemedlemmar*: familjemedlemmar enligt definitionen i artikel 2 i i rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat ⁽³⁾,
- n) *tillfälligt skydd*: tillfälligt skydd enligt definitionen i artikel 2 a i rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta ⁽⁴⁾,
- o) *underårig utan medföljande vuxen*: underårig utan medföljande vuxen enligt definitionen i artikel 2 i i direktiv 2004/83/EG,
- p) *yttre gränser*: yttre gränser i enlighet med definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ⁽⁵⁾,
- q) *tredjelandsmedborgare som nekas inresa*: tredjelandsmedborgare som nekas inresa vid en yttre gräns eftersom denne inte uppfyller alla inresevillkor enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 562/2006 och inte tillhör någon av personkategorierna i artikel 5.4 i den förordningen,
- r) *olagligt närvarande tredjelandsmedborgare*: tredjelandsmedborgare som officiellt befunnits vistas på en medlemsstats territorium och som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för vistelse eller bosättning i denna medlemsstat,
- s) *vidarebosättning*: överföring av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer, på grundval av en bedömning av deras behov av internationellt skydd och en hållbar lösning, till en medlemsstat där de får bosätta sig med trygg rättslig ställning.

2. Medlemsstaterna skall rapportera till kommissionen (Eurostat) om användningen och de sannolika följderna av uppskattningar eller andra metoder för anpassning av statistik grundad på nationella definitioner för att denna skall överensstämma med de harmoniserade definitionerna enligt punkt 1.

3. För referensåret 2008 får den statistik som lämnas till kommissionen (Eurostat) i enlighet med denna förordning grundas på alternativa (nationella) definitioner. I sådana fall skall medlemsstaterna informera kommissionen (Eurostat) om dessa alternativa definitioner.

4. Om en medlemsstat inte är bunden av en eller flera av de rättsliga texter som avses i definitionerna i punkt 1, bör denna medlemsstat lämna statistik som är jämförbar med den som krävs enligt denna förordning, om detta är möjligt enligt befintliga lagstiftnings- och/eller förvaltningsförfaranden.

Artikel 3

Statistik om internationell migration, stadigvarande bosatta och förvärv av medborgarskap

1. Medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om följande:

a) Antalet invandrare som flyttar till en medlemsstats territorium, uppdelat på följande sätt:

i) Grupper av medborgarskap efter ålder och kön.

ii) Grupper av födelseland efter ålder och kön.

iii) Grupper av länder för tidigare stadigvarande bosättning efter ålder och kön.

⁽¹⁾ EUT L 16, 23.1.2004, s. 44.

⁽²⁾ EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 50, 25.2.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 212, 7.8.2001, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

- b) Antalet utvandrare som flyttar från en medlemsstats territorium vidareuppdelat på följande sätt:
- i) Efter grupper av medborgarskap.
 - ii) Efter ålder.
 - iii) Efter kön.
 - iv) Efter grupper av länder för nästa stadigvarande bosättning.
- c) Personer som har sin stadigvarande bosättning i medlemsstaten vid slutet av referensperioden, uppdelat på följande sätt:
- i) Grupper av medborgarskap efter ålder och kön.
 - ii) Grupper av födelseland efter ålder och kön.
- d) Personer som har sin stadigvarande bosättning på medlemsstatens territorium, som under referensåret förvärvat medborgarskap i medlemsstaten och som tidigare har innehaft medborgarskap i en annan medlemsstat eller ett tredjeland eller tidigare varit statslösa, vidareuppdelat efter ålder och kön, och efter berörda personers tidigare medborgarskap och efter om personen tidigare var statslös.

2. Den statistik som avses i punkt 1 skall hänvisa till referensperioder inom ett kalenderår och skall tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom tolv månader efter referensåret. Det första referensåret skall vara 2008.

Artikel 4

Statistik om internationellt skydd

1. Medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om följande:
- a) Antalet personer som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd eller som omfattas av en sådan ansökan som familjemedlem under referensperioden.
 - b) Antalet personer som är föremål för ansökningar om internationellt skydd som är under behandling av ansvarig nationell myndighet i slutet av referensperioden.
 - c) Antalet ansökningar om internationellt skydd som dragits tillbaka under referensperioden.

Denna statistik skall vidareuppdelas efter ålder och kön, och efter de berörda personernas medborgarskap. Den skall hänvisa till referensperioder om en kalendermånad och tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom två månader efter referensmånaden. Den första referensmånaden skall vara januari 2008.

2. Medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om följande:

- a) Antalet personer som omfattas av beslut i första instans om avslag på ansökan om internationellt skydd, exempelvis beslut enligt vilka ansökningarna avvisas eller anses ogrundade och beslut som fattas genom prioriterade och påskyndade förfaranden, som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter.
- b) Antalet personer som omfattas av beslut i första instans om beviljande eller återkallande av flyktingstatus, som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter.
- c) Antalet personer som omfattas av beslut i första instans om beviljande eller återkallande av status som skyddsbehövande i övrigt, som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter.
- d) Antalet personer som omfattas av beslut i första instans om beviljande eller återkallande av tillfällig skyddsstatus, som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter.
- e) Antalet personer som omfattas av andra beslut i första instans om beviljande eller återkallande av tillstånd att stanna av humanitära skäl enligt nationell lagstiftning om internationellt skydd, som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter.

Denna statistik skall vidareuppdelas efter ålder och kön, och efter de berörda personernas medborgarskap. Den skall hänvisa till referensperioder om tre kalendermånader och tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom två månader efter referensperioden. Den första referensperioden skall vara från januari till mars 2008.

3. Medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om följande:

- a) Antalet sökande av internationellt skydd under referensperioden som av ansvarig nationell myndighet anses vara underåriga utan medföljande vuxen.
- b) Antalet personer som omfattas av slutliga beslut om att avslå ansökningar om internationellt skydd, exempelvis beslut enligt vilka ansökningarna avvisas eller anses ogrundade och beslut i samband med prioriterade och påskyndade förfaranden, som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter vid överklagande eller omprövning.
- c) Antalet personer som omfattas av slutliga beslut att bevilja eller återkalla flyktingstatus som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter vid överklagande eller omprövning.

- d) Antalet personer som omfattas av slutliga beslut att bevilja eller återkalla status som skyddsbehövande i övrigt som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter vid överklagande eller omprövning.
- e) Antalet personer som omfattas av slutliga beslut att bevilja eller återkalla tillfälligt skydd vilka under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter vid överklagande eller omprövning.
- f) Antalet personer som omfattas av andra slutliga beslut som under referensperioden fattats av administrativa eller rättsliga myndigheter vid överklagande eller omprövning att bevilja eller återkalla tillstånd att stanna av humanitära skäl enligt nationell lagstiftning om internationellt skydd.
- g) Antalet personer som under referensperioden beviljats tillstånd att bosätta sig i medlemsstaten inom ramen för ett program på nationell nivå eller gemenskapsnivå för vidarebosättning om ett sådant program genomförs i medlemsstaten.

Denna statistik skall uppdelas efter ålder och kön, och efter de berörda personernas medborgarskap. Den skall hänvisa till referensperioder om ett kalenderår och skall tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom tre månader efter referensåret. Det första referensåret skall vara 2008.

4. Medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen (Eurostat) följande statistik i samband med tillämpningen av förordning (EG) nr 343/2003 och kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 ⁽¹⁾:

- a) Antalet framställningar om återtagande eller övertagande av asylsökande.
- b) De bestämmelser som framställningarna enligt led a grundas på.
- c) De beslut som fattats i fråga om framställningar enligt led a.
- d) Det antal överföringar som genomförts med stöd av beslut enligt led c.
- e) Antalet framställningar om information.

Denna statistik skall hänvisa till referensperioder om ett kalenderår och tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom tre månader efter referensåret. Det första referensåret skall vara 2008.

⁽¹⁾ EUT L 222, 5.9.2003, s. 3.

Artikel 5

Statistik om förebyggande av olaglig inresa och vistelse

1. Medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om följande:

- a) Antalet tredjelandsmedborgare som nekats inresa till en medlemsstats territorium vid den yttre gränsen.
- b) Antalet tredjelandsmedborgare som befunnits olagligen vistas på en medlemsstats territorium enligt nationell lagstiftning om invandring.

Statistiken enligt a skall uppdelas i enlighet med artikel 13.5 i förordning (EG) nr 562/2006.

Statistiken enligt b skall uppdelas efter ålder och kön och efter medborgarskap hos de berörda personerna.

2. Den statistik som avses i punkt 1 skall hänvisa till referensperioder under ett kalenderår och skall tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom tre månader efter referensåret. Det första referensåret skall vara 2008.

Artikel 6

Statistik om uppehållstillstånd och tredjelandsmedborgares bosättning

1. Medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om följande:

- a) Antalet uppehållstillstånd som utfärdats till personer som är tredjelandsmedborgare, uppdelade på följande sätt:
- i) Tillstånd som utfärdats under den referensperiod då personen beviljas tillstånd att bosätta sig för första gången, uppdelade efter medborgarskap, efter skäl för utfärdande av tillståndet samt efter tillståndets giltighetstid.
- ii) Tillstånd som utfärdats under referensperioden och som beviljats när en person ändrat invandringsstatus eller skäl för vistelse, uppdelade efter medborgarskap, efter skäl för utfärdande av tillståndet samt efter tillståndets giltighetstid.
- iii) Giltiga tillstånd vid referensperiodens utgång (antal utfärdade tillstånd, som inte återkallats och inte löpt ut), uppdelade efter medborgarskap, efter skäl för utfärdande av tillståndet samt efter tillståndets giltighetstid.

- b) Antalet varaktigt bosatta vid referensperiodens utgång uppdelat efter medborgarskap.

2. I de fall en medlemsstats nationella lagstiftning och administrativa praxis medger att specifika kategorier för visum för längre vistelse eller invandringsstatus beviljas istället för uppehållstillstånd, skall sådana visum och beviljanden av status räknas med i den statistik som krävs enligt punkt 1.

3. Den statistik som avses i punkt 1 skall hänvisa till referensperioder inom ett kalenderår och skall tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom sex månader efter referensåret. Det första referensåret skall vara 2008.

Artikel 7

Statistik om återvändande

1. Medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om följande:

a) Antalet tredjelandsmedborgare som befunnits olagligen vistas på medlemsstatens territorium och som omfattas av ett administrativt eller rättsligt beslut eller en rättsakt som anger eller förklarar deras vistelse olaglig och ålägger dem skyldighet att lämna medlemsstatens territorium, uppdelat efter de berörda personernas medborgarskap.

b) Antalet tredjelandsmedborgare som faktiskt lämnat medlemsstatens territorium till följd av ett administrativt eller rättsligt beslut eller en rättsakt, i enlighet med led a, uppdelat efter de berörda personernas medborgarskap.

2. Den statistik som avses i punkt 1 skall hänvisa till referensperioder under ett kalenderår och skall tillhandahållas kommissionen (Eurostat) inom tre månader efter referensåret. Det första referensåret skall vara 2008.

3. Den statistik som avses i punkt 1 skall inte omfatta tredjelandsmedborgare som överförs från en medlemsstat till en annan enligt det förfarande som inrättats genom förordning (EG) nr 343/2003 och förordning (EG) nr 1560/2003.

Artikel 8

Ytterligare uppdelning

1. Kommissionen får anta bestämmelser som avser definitionen av ytterligare uppdelning enligt nedan för följande statistik:

a) För statistik som krävs enligt artikel 4 i dess helhet, uppdelat efter

i) år då ansökan lämnades in.

b) För statistik som krävs enligt artikel 4.4, uppdelat efter

i) antal personer som berörs av framställan, beslutet och överföringen.

c) För statistik som krävs enligt artikel 5.1 a, uppdelat efter

i) ålder,

ii) kön.

d) För statistik som krävs enligt artikel 5.1 b, uppdelat efter

i) skäl för gripandet,

ii) plats för gripandet.

e) För statistik som krävs enligt artikel 6, uppdelat efter

i) det år då uppehållstillstånd beviljades för första gången,

ii) ålder,

iii) kön.

f) För statistik som krävs enligt artikel 7, uppdelat efter

i) skäl för det beslut eller den rättsakt som medför en skyldighet att lämna territoriet,

ii) ålder,

iii) kön.

2. Den ytterligare uppdelning som anges i punkt 1 skall endast lämnas separat och inte korsklassificerad med den uppdelning som krävs enligt artiklarna 4–7.

3. När kommissionen beslutar om huruvida ytterligare uppdelningar behövs, skall den beakta behovet av denna information i syfte att utveckla och övervaka gemenskapspolitiken och beakta tillgången till adekvata datakällor och de kostnader som uppstår.

Förhandlingar om ytterligare uppdelning som kan behövas för tillämpningen av artiklarna 4–7 skall inledas senast den 20 augusti 2009. Det tidigaste referensåret för genomförandet av ytterligare uppdelning skall vara 2010.

Artikel 9

Datakällor och kvalitetsstandarder

1. Statistiken skall grundas på följande datakällor i enlighet med tillgängligheten i medlemsstaten och i enlighet med nationell lagstiftning och praxis:

a) Register över administrativa och rättsliga åtgärder.

b) Register som rör administrativa åtgärder.

- c) Register över personer eller över en särskild undergrupp av den befolkningen.
- d) Folkräkningar.
- e) Urvalsundersökningar.
- f) Övriga adekvata källor.

Som en del av den statistiska processen får vetenskapligt grundade och väldokumenterade metoder för statistisk uppskattning användas.

2. Medlemsstaterna skall rapportera till kommissionen (Eurostat) om de datakällor som används, skälen till valet av dessa källor och effekterna av de valda datakällorna på statistikens kvalitet samt de metoder som använts för uppskattning, och de skall underrätta kommissionen (Eurostat) om förändringar av dessa.

3. På kommissionens (Eurostat) begäran skall medlemsstaterna tillhandahålla all nödvändig information för att utvärdera de statistiska uppgifternas kvalitet, jämförbarhet och fullständighet.

4. Medlemsstaterna skall utan dröjsmål informera kommissionen (Eurostat) om översyner och ändringar i den statistik som tillhandahållits enligt denna förordning och om alla ändringar i de metoder och datakällor som används.

5. Åtgärder som avser definitionen av lämpligt format för överföring av uppgifter skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 11.2.

Artikel 10

Genomförandeåtgärder

1. De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning, genom vilka de regler om lämpligt format för överföring av uppgifter som anges i artikel 9 fastställs, skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 11.2.

2. Följande åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning och som avser att ändra icke-väsentliga delar av den, bland annat genom att komplettera den, skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.3:

- a) Uppdatering av de definitioner som anges i artikel 2.1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 juli 2007.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

- b) Definition av kategorierna grupper av födelseland, grupper av länder för tidigare och nästa stadigvarande bosättning och grupper av medborgarskap som anges i artikel 3.1.
- c) Definition av kategorierna av skäl för utfärdande av tillstånd, i enlighet med artikel 6.1 a.
- d) Definition av ytterligare uppdelning och de uppdelningsnivåer som skall tillämpas på variablerna, i enlighet med artikel 8.
- e) Fastställande av regler för korrekthet och kvalitetsstandarder.

Artikel 11

Kommittéförfarande

1. När den antar genomförandeåtgärderna skall kommissionen biträdas av kommittén för det statistiska programmet som inrättats genom beslut 89/382/EEG, Euratom.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den period som anges i artikel 5.6 i rådets beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 12

Rapport

Senast den 20 augusti 2012 och vart tredje år därefter skall kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om den statistik som sammanställs enligt denna förordning och om kvaliteten på denna statistik.

Artikel 13

Upphävande

Förordning (EEG) nr 311/76 skall upphöra att gälla.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 863/2007

av den 11 juli 2007

om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 vad beträffar den mekanismen och regleringen av gästande tjänstemäns uppgifter och befogenheterEUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 a och artikel 66,

med beaktande av kommissionens förslag,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådet antog den 26 oktober 2004 förordning (EG) nr 2007/2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser ⁽²⁾ (nedan kallad "byrån").
- (2) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 64.2 i fördraget får, enligt artiklarna 7 och 8 i förordning (EG) nr 2007/2004, en medlemsstat som ställs inför situationer som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd vid dess yttre gränser vända sig till byrån för bistånd i form av samordning när andra medlemsstater är berörda.
- (3) En effektiv förvaltning av de yttre gränserna genom kontroller och övervakning bidrar till att bekämpa olaglig invandring och människohandel och förhindra hot mot medlemsstaternas inre säkerhet, allmänna ordning, folkhälsa och internationella förbindelser. Gränsbevakning är inte bara av intresse för den medlemsstat vid vars yttre gräns kontrollen utförs utan för alla medlemsstater som har avskaffat kontroller vid de inre gränserna.
- (4) Ansvaret för kontrollen vid de yttre gränserna vilar på medlemsstaterna. Med tanke på de besvärliga situationer som medlemsstaterna ibland tvingas hantera vid sina yttre gränser, särskilt när ett stort antal tredjelandsmedborgare kommer till olika punkter vid dessa gränser och på olaglig väg försöker ta sig in på medlemsstaternas territorium, kan det vara nödvändigt att bistå medlemsstaterna genom att tillhandahålla lämpliga och tillräckliga resurser, särskilt personalresurser.

(5) De nuvarande möjligheterna att ge effektivt praktiskt stöd för kontroll av personer vid de yttre gränserna och övervakning av de yttre gränserna på europeisk nivå anses inte vara tillräckliga, särskilt när medlemsstaterna står inför ett stort antal tredjelandsmedborgare som på olaglig väg försöker ta sig in på medlemsstaternas territorium.

(6) En medlemsstat bör därför ha möjlighet att begära utplacering på sitt territorium, i byråns regi, av särskilda snabba gränsinsatsenheter, bestående av specialutbildade experter från andra medlemsstater, för att tillfälligt bistå medlemsstatens egna gränsbevakningstjänstemän. Utplaceringen av de snabba gränsinsatsenheterna kommer att bidra till att öka solidariteten och det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaterna.

(7) Utplaceringen av de snabba gränsinsatsenheterna för att ge stöd under en begränsad tid bör genomföras under exceptionella och brådskande situationer som exempelvis uppstår om en medlemsstat utsätts för massiv tillströmning av tredjelandsmedborgare som försöker ta sig in på dess territorium på olaglig väg, där en omedelbar reaktion krävs och en utplacering av en snabb gränsinsatsenhet skulle bidra till att göra reaktionen verkningfull. De snabba gränsinsatsenheterna är inte avsedda att ge bistånd på lång sikt.

(8) De snabba gränsinsatsenheterna kommer att vara beroende av de uppgifter, den tillgänglighet samt den utplaceringsfrekvens som planeras. För att se till att dessa enheter fungerar effektivt bör medlemsstaterna ställa till förfogande ett lämpligt antal gränsbevakningstjänstemän (snabbreserven), som med avseende på specialisering och storlek motsvarar medlemsstaternas egen organisation för gränsbevakning. Medlemsstaterna bör därför inrätta nationella reserver av experter för att bidra till att öka förordningens effektivitet. Medlemsstaternas olika storlek och den tekniska specialiseringen inom deras gränsbevakningsorganisationer bör beaktas av byrån.

(9) Bästa praxis från flera medlemsstater visar att det i betydande grad bidrar till en effektiv planering och ledning av insatserna om man före utplaceringen har kännedom om de tillgängliga gränsbevakningstjänstemännens profiler (yrkeskunnande och kvalifikationer). Byrån bör därför fastställa profilerna för och besluta om antalet gränsbevakningstjänstemän som skall ställas till förfogande för de snabba gränsinsatsenheterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 26 april 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 12 juni 2007.

⁽²⁾ EUT L 349, 25.11.2004, s. 1.

- (10) En mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter, som ger både byrån och medlemsstaterna tillräcklig flexibilitet och garanterar att insatserna genomförs med en hög grad av effektivitet, bör inrättas.
- (11) Byrån bör bland annat samordna sammansättningen, utbildningen och utplaceringen av de snabba gränsinsatsenheterna. Det är därför nödvändigt att införa nya bestämmelser i förordning (EG) nr 2007/2004 beträffande byråns roll när det gäller dessa enheter.
- (12) Om en medlemsstat utsätts för massiv tillströmning av tredjelandsmedborgare som försöker ta sig in på dess territorium på olaglig väg, eller befinner sig i någon annan exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter, kan den avstå från att ställa sina nationella gränsbevakningstjänstemän till förfogande för utplacering.
- (13) För att medlemmarna i de snabba gränsinsatsenheterna skall kunna samarbeta effektivt med de nationella gränsbevakningstjänstemännen bör de kunna utföra uppgifter som gäller personkontroll vid och övervakning av de yttre gränserna under den tid de är utplacerade i den medlemsstat som begärt bistånd.
- (14) På motsvarande sätt bör effektiviteten i de gemensamma insatser som samordnas av byrån ytterligare förbättras genom att gästande tjänstemän från andra medlemsstater temporärt ges möjlighet att utföra uppgifter som gäller personkontroll vid och övervakning av de yttre gränserna.
- (15) Det är därför också nödvändigt att införa nya bestämmelser i förordning (EG) nr 2007/2004 om uppgifter och befogenheter för gästande tjänstemän som i byråns regi placeras ut i en medlemsstat på dennas begäran.
- (16) Denna förordning bidrar till en korrekt tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengen gränserna) ⁽¹⁾. Medlemmar i de snabba gränsinsatsenheterna och gästande tjänstemän bör därför, när de utför in- och utresekontroller och övervakning, inte diskriminera personer på grund av kön, ras eller etnisk tillhörighet, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Alla åtgärder som de vidtar när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter bör stå i proportion till de syften som eftersträvas genom sådana åtgärder.
- (17) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den bör tillämpas i enlighet med medlemsstaternas förpliktelser i fråga om internationellt skydd och principen om "non-refoulement".
- (18) Denna förordning bör tillämpas med full respekt för de skyldigheter som följer av den internationella havsrätten, särskilt i fråga om sjöräddning.
- (19) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽²⁾ är tillämplig i samband med att medlemsstaterna behandlar personuppgifter i enlighet med denna förordning.
- (20) Vad beträffar Island och Norge utgör denna förordning en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om de senares associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽³⁾, närmare bestämt av bestämmelserna på det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG ⁽⁴⁾ rörande vissa tillämpningsföreskrifter för det ovan nämnda avtalet.
- (21) Vad beträffar Schweiz utgör denna förordning en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, närmare bestämt av bestämmelserna på det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/849/EG ⁽⁵⁾ och 2004/860/EG ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2004/849/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 368, 15.12.2004, s. 26).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 370, 17.12.2004, s. 78).

- (22) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i rådets beslut om antagande av denna förordning och är landet inte bundet av förordningen eller underkastat tillämpningen av denna. Eftersom denna förordning utgör en utbyggnad av Schengenregelverket på grundval av bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, bör Danmark i enlighet med artikel 5 i det ovan nämnda protokollet inom en tid av sex månader efter antagandet av denna förordning besluta huruvida landet skall införliva den i sin nationella lagstiftning.
- (23) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽¹⁾. Av denna anledning deltar Förenade kungariket inte i beslutet om antagande av denna förordning och är landet inte bundet av förordningen eller underkastat tillämpningen av denna.
- (24) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽²⁾. Av denna anledning deltar Irland inte i beslutet om antagande av denna förordning och är landet inte bundet av förordningen eller underkastat tillämpningen av denna.
- (25) Bestämmelserna i artikel 6.8 och 6.9 i denna förordning utgör, i den utsträckning de hänför sig till tillträde till Schengens informationssystem, bestämmelser som grundas på Schengenregelverket eller på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt och i artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas en mekanism för att i form av snabba gränsinsatsenheter (nedan kallade "enheter") snabbt tillhandahålla operativt bistånd under begränsad tid till en biståndssökande medlemsstat i situationer där den utsätts för allvarligt och exceptionellt tryck, särskilt om ett stort antal tredje-landsmedborgare kommer till punkter vid den yttre gränsen och på olaglig väg försöker ta sig in på medlemsstatens territorium. I denna förordning fastställs även vilka uppgifter som enheternas medlemmar skall utföra och vilka befogenheter de skall utöva i samband med insatser i en annan medlemsstat än den de kommer ifrån.

⁽¹⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

2. Genom denna förordning ändras förordning (EG) nr 2007/2004 till följd av inrättandet av den mekanism som avses i punkt 1 och i syfte att fastställa de uppgifter som skall utföras av medlemsstaternas gränsbevakningstjänstemän och de befogenheter de skall utöva när de deltar i gemensamma insatser och pilotprojekt i en annan medlemsstat.

3. Nödvändigt tekniskt bistånd skall ges till en biståndssökande medlemsstat i enlighet med artiklarna 7 och 8 i förordning (EG) nr 2007/2004.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning skall inte påverka rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om "non-refoulement".

KAPITEL 1

SNABBA GRÄNSINSATSENHETER

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *byrån*: Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser.
2. *medlemmar i enheterna*: gränsbevakningstjänstemän från andra medlemsstater än värdmedlemsstaten, vilka tjänstgör i de snabba gränsinsatsenheterna,
3. *biståndssökande medlemsstat*: en medlemsstat vars ansvariga myndigheter begär att byrån skall placera ut snabba gränsinsatsenheter på dess territorium,
4. *värdmedlemsstat*: en medlemsstat på vars territorium en snabb gränsinsatsenhet placeras ut,
5. *hemmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken en medlem i enheten är gränsbevakningstjänsteman.

Artikel 4

Sammanfattning och utplacering av snabba gränsinsatsenheter

1. Enheternas sammansättning skall fastställas av byrån i enlighet med artikel 8b i förordning (EG) nr 2007/2004 ändrad genom den här förordningen. Deras utplacering skall regleras genom artikel 8d i den förordningen.

2. På förslag av byråns verkställande direktör skall byråns styrelse med tre fjärdedels majoritet besluta om profilerna för och det totala antalet gränsbevakningstjänstemän som skall ställas till enheternas förfogande (snabbreserven). Samma förfarande skall tillämpas i fråga om alla efterföljande ändringar av profilerna och det totala antalet gränsbevakningstjänstemän i snabbreserven. Medlemsstaterna skall bidra till snabbreserven genom en nationell expertreserv som bygger på de olika fastställda profilerna genom att utse gränsbevakningstjänstemän som motsvarar de profiler som krävs.

3. Medlemsstaterna skall ställa gränsbevakningstjänstemännen till förfogande för utplacering på begäran av byrån, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. Hemmedlemsstatens självbestämmanderätt avseende valet av personal och utplaceringsens längd skall inte påverkas.

4. Byrån skall i enlighet med artikel 8h i förordning (EG) nr 2007/2004 bära kostnaderna för de verksamheter som avses i punkt 1.

Artikel 5

Instruktioner för de snabba gränsinsatsenheterna

1. Under den tid som enheterna är utplacerade skall värdmedlemsstaten utfärda instruktioner till dessa i enlighet med den operativa plan som avses i artikel 8e i förordning (EG) nr 2007/2004.

2. Byrån får via sin samordnande tjänsteman enligt artikel 8g i förordning (EG) nr 2007/2004 meddela värdmedlemsstaten sina synpunkter på dessa instruktioner. Om den gör detta skall värdmedlemsstaten beakta dessa synpunkter.

3. I enlighet med artikel 8g i förordning (EG) nr 2007/2004 skall värdmedlemsstaten ge byråns samordnare allt erforderligt stöd, bland annat obegränsat tillträde till enheterna under hela den tid som dessa är utplacerade.

Artikel 6

Uppgifter och befogenheter för medlemmar i enheterna

1. Medlemmar i enheterna skall ha kapacitet att utföra alla uppgifter och utöva alla befogenheter för in- och utresekontroller eller gränsbevakning som är i överensstämmelse med förordning (EG) nr 562/2006 och som är nödvändiga för att uppnå syftena med den förordningen. Detaljerna för varje utplacering skall närmare anges i den operativa planen för utplaceringen i fråga i enlighet med artikel 8e i förordning (EG) nr 2007/2004.

2. Medlemmar i enheterna skall, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, fullt ut respektera människans värdighet. Alla åtgärder som vidtas vid utförandet av uppgifterna och utövandet av befogenheterna skall stå i proportion till de syften som eftersträvas genom sådana åtgärder. När medlemmar i enheterna utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter skall de inte diskriminera personer på grund av kön, ras eller etnisk tillhörighet, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

3. Medlemmar i enheterna får endast utföra uppgifter och utöva befogenheter enligt instruktioner från och, i allmänhet, i närvaro av gränsbevakningstjänstemän från värdmedlemsstaten.

4. Medlemmar i enheterna skall bära sina egna uniformer när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter. För att de skall kunna identifieras som deltagare i en insats som utförs av enheterna skall de bära en blå armbindel med Europeiska unionens och byråns insignier på sina uniformer. För att medlemmar i enheterna skall kunna identifiera sig för värdmedlemsstatens nationella myndigheter och dess medborgare skall de alltid ha ett ackrediteringsdokument enligt artikel 8 med sig, som de skall visa upp på begäran.

5. Medlemmar i enheterna får, när de utför sina uppgifter, bära sådana tjänstevapen, sådan ammunition och sådan utrustning som är tillåten enligt hemmedlemsstatens nationella lagstiftning. Värdmedlemsstaten får dock förbjuda bärande av vissa typer av tjänstevapen, ammunition och utrustning, under förutsättning att medlemsstatens lagstiftning fastställer samma förbud för medlemsstatens egna gränsbevakningstjänstemän. Värdmedlemsstaten skall innan enheterna utplaceras informera byrån om vilka tjänstevapen och vilken ammunition och utrustning som är tillåten och villkoren för deras användning. Byrån skall göra denna information tillgänglig för alla medlemsstater som deltar i utplaceringen.

6. Medlemmar i enheterna skall när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter ha rätt att använda våld, inklusive tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning om hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten går med på detta, i närvaro av värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän och i enlighet med värdmedlemsstatens nationella lagstiftning.

7. Genom undantag från punkt 6 får tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning användas i nödvärn och när det är befogat för att skydda medlemmar i enheten eller andra personer i enlighet med värdmedlemsstatens nationella lagstiftning.

8. Vid tillämpning av denna förordning får värdmedlemsstaten tillåta medlemmar i enheterna att göra sökningar i de nationella och europeiska databaser som är nödvändiga för in- och utresekontroll och gränsbevakning. Medlemmar i enheterna skall endast söka uppgifter som krävs för utförandet av sina uppgifter och utövandet av sina befogenheter. Medlemsstaterna skall före utplaceringen av enheterna informera byrån om vilka nationella och europeiska databaser som får användas. Byrån skall göra denna information tillgänglig för alla medlemsstater som deltar i utplaceringen.

9. Sökning enligt punkt 8 skall utföras i enlighet med gemenskapslagstiftningen och värdmedlemsstatens nationella lagstiftning på dataskyddsområdet.

10. Beslut om nekad inresa enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 562/2006 får endast fattas av gränsbevakningstjänstemän i värdmedlemsstaten.

Artikel 7

Status, rättigheter och skyldigheter för medlemmar i enheterna

1. Medlemmar i enheterna skall förbli nationella gränsbevakningstjänstemän i sina hemmedlemsstater och avlönas av dessa.

2. Gränsbevakningstjänstemän som ställs till förfogande för snabbreserven enligt artikel 4 skall delta i avancerad utbildning som är relevant för deras uppgifter och befogenheter, liksom i de regelbundna övningar som byrån anordnar i enlighet med artikel 8c i förordning (EG) nr 2007/2004.

3. Gränsbevakningstjänstemän skall under den tid som de deltar i utbildning och övningar som anordnas av byrån och under den tid som de är utplacerade erhålla dagtraktamente, inklusive boendekostnader, enligt artikel 8h i förordning (EG) nr 2007/2004.

Artikel 8

Ackrediteringsdokument

1. Byrån skall i samarbete med värdmedlemsstaten utfärda ett dokument på värdmedlemsstatens officiella språk och ett annat officiellt språk vid Europeiska unionens institutioner till medlemmar i enheterna så att de kan identifieras och som bevis på innehavarens rätt att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter som avses i artikel 6.1. Dokumentet skall innehålla följande uppgifter om enhetsmedlemmen:

- a) Namn och nationalitet.
- b) Tjänstegrad.
- c) Ett nytaget digitalt fotografi.

2. Dokumentet skall återlämnas till byrån vid slutet av enhetens utplacering.

Artikel 9

Tillämplig lagstiftning

1. När medlemmar i enheterna utför de uppgifter och utövar de befogenheter som avses i artikel 6.1 skall de följa gemenskapslagstiftningen och värdmedlemsstatens nationella lagstiftning.

2. När medlemmar i enheterna utför de uppgifter och utövar de befogenheter som avses i artikel 6.1 skall de fortfarande omfattas av de disciplinåtgärder som är tillämpliga i deras hemmedlemsstat.

3. Särskilda regler för bärande av tjänstevapen, ammunition och utrustning samt användning av våld anges i artikel 6.5, 6.6 och 6.7.

4. Särskilda regler för civilrättsligt och straffrättsligt ansvar anges i artiklarna 10 respektive 11.

Artikel 10

Civilrättsligt ansvar

1. När medlemmar i enheterna tjänstgör i en värdmedlemsstat skall den värdmedlemsstaten i enlighet med sin nationella lagstiftning ansvara för sådan skada som orsakas av dem under tjänsteutövningen.

2. Om sådan skada orsakats av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse får värdmedlemsstaten begära att hemmedlemsstaten skall ersätta de belopp som värdmedlemsstaten har betalat ut för att gottgöra offren eller de personer som på offrens vägnar har rätt till ersättning.

3. Utan att det påverkar utövandet av dess rättigheter gentemot tredje part skall varje medlemsstat avstå från att från värdmedlemsstaten eller någon annan medlemsstat begära gottgörelse för sådan skada som den vållats, om skadan inte orsakades av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.

4. Varje tvist mellan medlemsstater som rör tillämpningen av punkterna 2 och 3 och som inte kan regleras genom förhandlingar mellan dem skall hänskjutas till Europeiska gemenskapernas domstol i enlighet med artikel 239 i fördraget.

5. Utan att det påverkar utövandet av byråns rättigheter gentemot tredje part skall kostnader för skador på byråns utrustning under utplaceringen betalas av byrån, om skadan inte orsakades av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.

Artikel 11

Straffrättsligt ansvar

Under utplaceringen av enheterna skall medlemmar i enheterna behandlas på samma sätt som värdmedlemsstatens tjänstemän när det gäller straffbara gärningar som eventuellt begås mot dem eller av dem.

KAPITEL II

ÄNDRINGAR AV FÖRORDNING (EG) Nr 2007/2004

Artikel 12

Ändringar

Förordning (EG) nr 2007/2004 skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.4 skall utgå.
2. Följande artikel skall införas:

"Artikel 1a

Definitioner

I denna förordning avses med:

1. *medlemsstaternas yttre gränser*: de av medlemsstaternas land- och sjögränser och deras flygplatser och kusthamnar vid vilka gemenskapslagstiftningens bestämmelser om personers passage av yttre gränser är tillämpliga.
 2. *värdmedlemsstat*: en medlemsstat på vars territorium en snabb gränsinsatsenhet placeras ut, eller där en gemensam insats eller ett pilotprojekt äger rum.
 3. *hemmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken en medlem i enheten eller den gästande tjänstemannen är gränsbevakningstjänsteman.
 4. *medlemmar i enheterna*: gränsbevakningstjänstemän från andra medlemsstater än värdmedlemsstaten, som tjänstgör i de snabba gränsinsatsenheterna.
 5. *biståndssökande medlemsstat*: en medlemsstat vars ansvariga myndigheter begär att byrån skall placera ut snabba gränsinsatsenheter på dess territorium.
 6. *gästande tjänstemän*: sådana tjänstemän som tillhör andra medlemsstaters gränsbevakningsmyndigheter än värdmedlemsstaten och som deltar i gemensamma insatser och pilotprojekt."
3. I artikel 2.1 skall följande punkt läggas till:
- "g) Placera ut snabba gränsinsatsenheter i medlemsstater i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 vad beträffar den mekanismen och regleringen av gästande tjänstemäns uppgifter och befogenheter (*).

(* EUT L 199, 31.7.2007, s. 30."

4. Artikel 8.3 skall ersättas med följande:

"3. Byrån får införskaffa teknisk utrustning för kontroll och övervakning av de yttre gränserna som skall användas av dess experter och av de snabba gränsinsatsenheterna under den tid uppdraget pågår."

5. Följande artiklar skall införas:

"Artikel 8a

Snabba gränsinsatsenheter

På begäran från en medlemsstat som står inför ett allvarligt och exceptionellt tryck, särskilt om ett stort antal tredjelandsmedborgare kommer till punkter vid den yttre gränsen och på olaglig väg försöker ta sig in på medlemsstatens territorium, får byrån under begränsad tid placera ut en eller flera snabba gränsinsatsenheter (nedan kallade 'enheter') i den biståndssökande medlemsstaten i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 863/2007.

Artikel 8b

Sammansättning av de snabba gränsinsatsenheterna

1. Vid sådana situationer som beskrivs i artikel 8a skall medlemsstaterna på byråns begäran omedelbart meddela antal, namn och profiler för de gränsbevakningstjänstemän från deras nationella reserv som de inom fem dagar kan ställa till förfogande som medlemmar i en enhet. Medlemsstaterna skall ställa gränsbevakningstjänstemännen till förfogande för utplacering på byråns begäran, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter.

2. Den verkställande direktören skall, när han eller hon fastställer sammansättningen av en enhet, beakta de särskilda omständigheter som den biståndssökande medlemsstaten står inför. Enheten skall sättas samman i enlighet med den operativa plan som avses i artikel 8e.

Artikel 8c

Utbildning och övningar

Byrån skall ge de gränsbevakningstjänstemän som ingår i snabbreserven och som avses i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 863/2007 om avancerad utbildning som är relevant för deras uppgifter och befogenheter samt genomföra regelbundna övningar med dessa gränsbevakningstjänstemän enligt den plan för avancerad utbildning och övningar som avses i byråns årsarbetsprogram.

*Artikel 8d***Förfarande för att fatta beslut om utplacering av snabba gränsinsatsenheter**

1. En begäran om utplacering av enheterna i enlighet med artikel 8a skall innehålla en beskrivning av situationen, eventuella mål och beräknade behov för utplaceringen. Den verkställande direktören får om så behövs skicka experter från byrån för att bedöma situationen vid den biståndssökande medlemsstatens yttre gränser.

2. Den verkställande direktören skall omedelbart underrätta styrelsen om en medlemsstats begäran om utplacering av enheter.

3. Den verkställande direktören skall, när han eller hon fattar beslut på begäran av en medlemsstat, beakta resultatet av byråns riskanalyser samt alla andra relevanta uppgifter som den biståndssökande medlemsstaten eller någon annan medlemsstat lämnat.

4. Den verkställande direktören skall fatta beslut om begäran om utplacering av enheterna snarast möjligt och senast inom fem arbetsdagar från och med dagen då begäran mottogs. Den verkställande direktören skall samtidigt skriftligen underrätta den biståndssökande medlemsstaten och styrelsen om beslutet. I beslutet skall anges på vilka huvudsakliga skäl det grundar sig.

5. Om den verkställande direktören beslutar att placera ut en eller flera enheter, skall byrån och den biståndssökande medlemsstaten utan dröjsmål upprätta en operativ plan i enlighet med artikel 8e.

6. Den verkställande direktören skall, så snart som den operativa planen antagits, underrätta medlemsstaterna om det begärda antalet och de begärda profilerna för de gränsbevakningstjänstemän som skall placeras ut i enheterna. Denna underrättelse skall göras skriftligen till de nationella kontaktpunkter som anges i artikel 8f och skall omfatta uppgift om vilken dag utplaceringen skall äga rum. De skall även erhålla en kopia av den operativa planen.

7. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder skall beslutet om utplacering av enheter fattas av den vice verkställande direktören.

8. Medlemsstaterna skall ställa gränsbevakningstjänstemän till förfogande för utplacering på begäran av byrån, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter.

9. Utplaceringen av enheterna skall äga rum senast fem arbetsdagar efter den dag då den verkställande direktören och den biståndssökande medlemsstaten enades om den operativa planen.

*Artikel 8e***Operativ plan**

1. Den verkställande direktören och den biståndssökande medlemsstaten skall enas om en operativ plan i vilken villkoren för utplaceringen av enheterna noga anges. Den operativa planen skall innehålla följande information:

- a) En beskrivning av situationen med uppgifter om utplaceringens uppläggning och syften, inklusive det operativa målet.
- b) Under hur lång tid enheterna beräknas vara utplacerade.
- c) Det geografiska ansvarsområdet i den biståndssökande medlemsstaten där enheterna kommer att placeras ut.
- d) En beskrivning av uppgifterna och speciella instruktioner för enheternas medlemmar bland annat om vilken sökning som får göras i databaser och om tillåtna tjänstevapen samt tillåten ammunition och utrustning i värdmedlemsstaten.
- e) Enheternas sammansättning.
- f) Namn och tjänstegrad för värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän som ansvarar för samarbetet med enheterna, särskilt för de gränsbevakningstjänstemän som leder enheterna under utplaceringstiden samt enheternas plats i ledningsstrukturen.
- g) Den tekniska utrustning som skall placeras ut tillsammans med enheterna i enlighet med artikel 8.

2. Den operativa planen får ändras eller anpassas endast med den verkställande direktörens och den biståndssökande medlemsstatens godkännande. Byrån skall omedelbart skicka en kopia av den ändrade eller anpassade operativa planen till de deltagande medlemsstaterna.

*Artikel 8f***Nationell kontaktpunkt**

Medlemsstaterna skall utse en nationell kontaktpunkt för kommunikation med byrån om alla frågor som rör enheterna. Den nationella kontaktpunkten skall alltid vara möjlig att kontakta.

*Artikel 8g***Samordnande tjänsteman**

1. Den verkställande direktören skall bland byråns personal utse en eller flera experter som skall placeras ut som samordnande tjänstemän. Den verkställande direktören skall underrätta värdmedlemsstaten om vem som utsetts.

2. Den samordnande tjänstemannen skall agera för byråns räkning i allt som rör utplaceringen av enheterna. Den samordnande tjänstemannen skall särskilt

- a) fungera som förbindelselänk mellan byrån och värdmedlemsstaten,

- b) fungera som förbindelselänk mellan byrån och medlemmar i enheterna och för byråns räkning tillhandahålla stöd i alla frågor som rör villkoren för utplaceringen av enheterna,
- c) övervaka att den operativa planen genomförs på ett korrekt sätt,
- d) rapportera till byrån om allt som rör utplaceringen av enheterna.

3. Byråns verkställande direktör får, i enlighet med artikel 25.3 f, bemyndiga byråns samordnande tjänsteman att bistå vid lösningen av eventuella tvister om verkställandet av den operativa planen och utplaceringen av enheterna.

4. Den samordnande tjänstemannen skall vid utförandet av sina uppgifter ta anvisningar endast från byrån.

Artikel 8h

Kostnader

1. Byrån skall fullt ut täcka följande kostnader som medlemsstaterna ådrar sig genom att ställa gränsbevakningstjänstemän till förfogande för de syften som avses i artiklarna 8a och 8c:

- a) Kostnader för resan från hemmedlemsstaten till värdmedlemsstaten samt för resan från värdmedlemsstaten till hemmedlemsstaten.
- b) Vaccineringskostnader.
- c) Kostnader för särskilda nödvändiga försäkringar.
- d) Kostnader för hälso- och sjukvård.
- e) Dagtraktamente, inklusive boendekostnader.
- f) Kostnader för byråns tekniska utrustning.

2. Byråns styrelse skall fastsätta närmare bestämmelser för utbetalning av dagtraktamenten till medlemmar i enheterna."

6. Artikel 10 skall ersättas med följande:

"Artikel 10

Gästande tjänstemäns befogenheter och uppgifter

1. De gästande tjänstemännen skall ha kapacitet att utföra alla uppgifter och utöva alla befogenheter för in- och utresekontroller eller gränsbevakning som är i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (*) och som är nödvändiga för att uppnå syftena med den förordningen.

2. De gästande tjänstemännen skall, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, följa gemenskapslagstiftningen och värdmedlemsstatens nationella lagstiftning.

3. De gästande tjänstemännen får endast utföra uppgifter och utöva befogenheter enligt instruktioner från och, i allmänhet, i närvaro av gränsbevakningstjänstemän från värdmedlemsstaten.

4. De gästande tjänstemännen skall bära sina egna uniformer när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter. För att de skall kunna identifieras som deltagare i gemensamma insatser eller pilotprojekt, skall de bära en blå armbindel med Europeiska unionens och byråns insignier på uniformen. För att de gästande tjänstemännen skall kunna identifiera sig för värdmedlemsstatens nationella myndigheter och medborgare skall de alltid ha ett ackrediteringsdokument enligt artikel 10a med sig, som de skall visa upp på begäran.

5. Genom undantag från punkt 2 får de gästande tjänstemännen, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, bära sådana tjänstevapen, sådan ammunition och sådan utrustning som är tillåtna i hemmedlemsstatens nationella lagstiftning. Värdmedlemsstaten får dock förbjuda bärandet av vissa typer av tjänstevapen, ammunition eller utrustning, under förutsättning att samma regler gäller enligt medlemsstatens lagstiftning för dess egna gränsbevakningstjänstemän. Medlemsstaterna skall redan innan de gästande tjänstemännen placeras ut underrätta byrån om vilka tjänstevapen och vilken ammunition och utrustning som är tillåten och villkoren för deras användning. Byrån skall göra denna information tillgänglig för medlemsstaterna.

6. Genom undantag från punkt 2 skall gästande tjänstemän, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, ha rätt att använda våld, inklusive tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning, om hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten går med på detta, i närvaro av värdmedlemsstatens gränsbevakningspersonal och i enlighet med värdmedlemsstatens nationella lagstiftning.

7. Genom undantag från punkt 6 får tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning användas i självförsvar och när det är befogat för att skydda de gästande tjänstemännen själva eller andra personer i enlighet med värdmedlemsstatens nationella lagstiftning.

8. Vid tillämpning av denna förordning får värdmedlemsstaten tillåta de gästande tjänstemännen att göra sökningar i de nationella och europeiska databaser som är nödvändiga för in- och utresekontroll och gränsbevakning. De gästande tjänstemännen skall endast söka uppgifter som krävs för att utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter. Värdmedlemsstaten skall före utplaceringen av gästande tjänstemän informera byrån om i vilka nationella och europeiska databaser sökningar får göras. Byrån skall göra denna information tillgänglig för alla medlemsstater som deltar i utplaceringen.

9. Sökningar enligt punkt 8 skall utföras i enlighet med gemenskapsrätten och värdmedlemsstatens nationella lagstiftning på dataskyddsområdet.

10. Beslut om nekad inresa enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 562/2006 får endast fattas av gränsbevakningstjänstemän i värdmedlemsstaten.

Artikel 10a

Ackrediteringsdokument

1. Byrån skall i samarbete med värdmedlemsstaten utfärda ett dokument på värdmedlemsstatens officiella språk och ett annat officiellt språk vid Europeiska unionens institutioner till de gästande tjänstemännen så att de kan identifieras och som bevis på innehavarens rätt att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter som avses i artikel 10.1. Dokumentet skall innehålla följande uppgifter om den gästande tjänstemannen:

- a) Namn och nationalitet.
- b) Tjänstegrad.
- c) Ett nytaget digitalt fotografi.

2. Dokumentet skall återlämnas till byrån vid slutet av den gemensamma insatsen eller pilotprojektet.

Artikel 10b

Civilrättsligt ansvar

1. När gästande tjänstemän tjänstgör i en värdmedlemsstat skall den värdmedlemsstaten i enlighet med sin nationella lagstiftning ansvara för sådan skada som orsakas av de gästande tjänstemännen under tjänsteutövningen.

2. Om sådan skada orsakats av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse får värdmedlemsstaten begära att hemmedlemsstaten skall ersätta de belopp som värdmedlemsstaten har betalat ut för att gottgöra offren eller de personer som på offrens vägnar har rätt till ersättning.

3. Utan att det påverkar utövandet av dess rättigheter gentemot tredje part skall varje medlemsstat avstå från att från värdmedlemsstaten eller någon annan medlemsstat begära gottgörelse för sådan skada som den vållats om skadan inte orsakades av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.

4. Varje tvist mellan medlemsstater som rör tillämpningen av punkterna 2 och 3 och som inte kan regleras genom förhandlingar mellan dem skall hänskjutas till Europeiska gemenskapernas domstol i enlighet med artikel 239 i fördraget.

5. Utan att det påverkar utövandet av byråns rättigheter gentemot tredje part skall kostnader för skador på byråns utrustning under utplaceringen betalas av byrån om skadan inte orsakades av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.

Artikel 10c

Straffrättsligt ansvar

Under den tid en gemensam insats eller ett pilotprojekt pågår skall de gästande tjänstemännen behandlas på samma sätt som värdmedlemsstatens tjänstemän när det gäller straffbara gärningar som eventuellt begås mot dem eller av dem.

(*) EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.”

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Utvärdering

Kommissionen skall utvärdera tillämpningen av denna förordning ett år efter dess ikraftträdande och för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport och, vid behov, förslag om ändringar av denna förordning.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Strasbourg den 11 juli 2007.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

På rådets vägnar
M. LOBO ANTUNES
Ordförande

*BILAGA***Uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen**

Europaparlamentet, rådet och kommissionen betonar att i situationer när det råder allvarligt och exceptionellt tryck vid de yttre gränserna som kräver en insats av en snabb gränsinsatsenhet och när de ekonomiska medlen i budgeten för Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) inte tillåter en sådan insats, bör alla möjligheter att garantera finansiering undersökas. Kommissionen skall undersöka om en omfördelning av medlen kan göras. Om ett beslut av den budgetansvariga myndigheten blir nödvändigt, kommer kommissionen att inleda ett förfarande i enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen, dvs. artiklarna 23 och 24, i syfte att se till att budgetmyndighetens två grenar får tillräckligt med tid för att fatta ett beslut om hur tilläggsfinansiering kan ges till Frontex, så att byrån kan sända ut en snabb gränsinsatsenhet. Budgetmyndigheten åtar sig att agera så snabbt som möjligt med hänsyn tagen till hur brådskande situationen är.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 864/2007

av den 11 juli 2007

om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61 c och artikel 67,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, på grundval av det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände den 25 juni 2007 ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. I syfte att gradvis upprätta ett sådant område bör gemenskapen besluta om åtgärder rörande civilrättsligt samarbete med gränsöverskridande följder i den mån de behövs för att den inre marknaden skall fungera väl.
- (2) Enligt artikel 65 b i fördraget skall dessa åtgärder omfatta främjande av förenligheten mellan tillämpliga bestämmelser i medlemsstaterna om lagkonflikter och om domstolars behörighet.
- (3) Europeiska rådet uttryckte vid sitt möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 sitt stöd för principen om ömsesidigt erkännande av domar och andra avgöranden av rättsliga myndigheter som en hörnsten i det civilrättsliga samarbetet och uppmanade rådet och kommissionen att anta ett åtgärdsprogram för att genomföra principen om ömsesidigt erkännande.
- (4) Rådet antog den 30 november 2000 kommissionens och rådets gemensamma åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar på privaträttens område ⁽³⁾. I programmet identifieras åtgärder som rör harmonisering av lagvalsregler som åtgärder som underlättar ömsesidigt erkännande av domar.

(5) I Haagprogrammet ⁽⁴⁾, som antogs av Europeiska rådet den 5 november 2004, uppmanades till fortsatt aktivt arbete med lagvalsreglerna för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II).

(6) För att den inre marknaden skall kunna fungera väl, i syfte att förbättra möjligheten att förutse resultatet av en tvist, öka säkerheten ifråga om vilken lag som är tillämplig och öka den fria rörligheten för domar, måste medlemsstaternas lagvalsregler leda till att samma nationella lag är tillämplig oavsett vid vilket lands domstol talan har väckts.

(7) Denna förordnings materiella tillämpningsområde och bestämmelser bör överensstämma med rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽⁵⁾ (Bryssel I) och de instrument som rör tillämplig lag på avtalsförpliktelser.

(8) Denna förordning bör tillämpas oberoende av vid vilken slags domstol talan väcks.

(9) Fordringar som uppkommit på grund av utövandet av statliga befogenheter (*acta iure imperii*) bör inbegripa fordringar mot tjänstemän som agerar på statens vägnar och ansvar för offentliga myndigheters handlingar, inbegripet ansvar för offentligt tillsatta ämbetsmän. Därför bör ärenden som rör sådana fordringar undantas från denna förordnings tillämpningsområde.

(10) Familjeförhållanden bör omfatta förhållanden mellan föräldrar och barn, mellan makar, mellan besvägrade samt mellan släktingar på sidolinjen. Hänvisningen i artikel 1.2 till förhållanden som har samma verkan som äktenskap och andra familjeförhållanden bör tolkas i enlighet med lagen i den medlemsstat där talan väcks.

(11) Innebörden i begreppet utomobligatorisk förpliktelse varierar från en medlemsstat till en annan. I denna förordning bör därför utomobligatorisk förpliktelse förstås som ett autonomt begrepp. Lagvalsreglerna i denna förordning bör också omfatta utomobligatoriska förpliktelser som följer av strikt ansvar.

(12) Tillämplig lag bör också reglera frågan om vilka personer som kan hållas ansvariga för sina handlingar vid skadeståndsgrundande händelser (*tort/delict*).

⁽¹⁾ EUT C 241, 28.9.2004, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 6 juli 2005 (EUT C 157 E, 6.7.2006, s. 371), rådets gemensamma ståndpunkt av den 25 september 2006 (EUT C 289 E, 28.11.2006, s. 68) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 januari 2007 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 juli 2007 och rådets beslut av den 28 juni 2007.

⁽³⁾ EGT C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (13) Enhetliga regler som tillämpas oavsett vilket lagval som följer av dem kan göra att risken för snedvriden konkurrens mellan de rättssökande i gemenskapen avvärrs.
- (14) Kravet på rättssäkerhet och behovet av att skipa rättvisa i enskilda fall utgör viktiga delar i ett område med rättvisa. I denna förordning fastställs de anknytningsfaktorer som är mest lämpliga för att uppnå dessa mål. I denna förordning fastställs därför en allmän regel, men också särskilda regler och, i vissa bestämmelser, en "undantagsregel" som gör det möjligt att göra undantag från dessa regler om det klart framgår av alla omständigheter i fallet att den skadeståndsgrundande händelsen har en uppenbart närmare anknytning till ett annat land. Alla dessa regler bildar således ett flexibelt ramverk av lagvalsregler. Det gör det även möjligt för den domstol där talan har väckts att behandla enskilda fall på lämpligt sätt.
- (15) Principen att tillämpa lagen i det land där den skadevållande händelsen inträffade (*lex loci delicti commissi*) är huvudregeln för utomobligatoriska förpliktelser i nästan alla medlemsstater, men den praktiska tillämpningen av principen varierar när fallet har anknytning till flera länder. Detta leder till osäkerhet ifråga om vilken lag som är tillämplig.
- (16) Enhetliga regler bör öka möjligheten att förutse hur domstolarna kommer att döma och garantera rimlig avvägning mellan de intressen som den vars ansvar görs gällande och den skadelidande har. Anknytningen till det land där den direkta skadan uppkom (*lex loci damni*) skapar en rimlig balans mellan de intressen som den vars ansvar görs gällande och den skadelidande har, och den avspeglar även den moderna uppfattningen om civilrättsligt ansvar och utvecklingen av system för strikt ansvar.
- (17) Tillämplig lag bör bestämmas på grundval av var skadan uppkommer, oavsett i vilket eller vilka länder indirekta följder kan inträffa. I enlighet med detta bör, i händelse av personskada eller skada på egendom, det land där skadan uppkommer vara det land där personskadan uppstår eller egendomen skadas.
- (18) Huvudregeln i denna förordning bör vara *lex loci damni*, som föreskrivs i artikel 4.1. Artikel 4.2 bör ses som ett undantag från denna huvudprincip, genom vilket en särskild anknytning uppkommer om parterna har sin vanliga vistelseort i samma land. Artikel 4.3 bör betraktas som ett undantag från artikel 4.1 och 4.2 om det framgår av alla omständigheter i fallet att den skadeståndsgrundande händelsen har en uppenbart närmare anknytning till ett annat land.
- (19) Särskilda regler bör införas för speciella skadeståndsgrundande händelser där regeln inte tillgodoser behovet av en rimlig balans mellan berörda intressen.
- (20) Lagvalsregeln om produktansvar bör uppfylla målen att rättvist fördela de risker som hör till ett modernt högteknologiskt samhälle, skydda konsumenternas hälsa, stimulera till innovation, garantera att konkurrensen inte snedvrids och underlätta handelsutbyte. Införande av ett system med anknytningsfaktorer i olika nivåer tillsammans med en förutsebarhetsregel är en väl avvägd lösning med tanke på dessa mål. I den första nivån beaktas lagen i det land där den skadelidande hade sin vanliga vistelseort när skadan uppkom om produkten salufördes i det landet. De övriga nivåerna blir aktuella om produkten inte salufördes i det landet, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.2 och möjligheten att det finns en uppenbart närmare anknytning till ett annat land.
- (21) Den särskilda regeln i artikel 6 är inte ett undantag från huvudregeln i artikel 4.1, utan snarast ett klarläggande av denna. Vid otillbörlig konkurrens bör lagvalsregeln skydda konkurrerande företag, konsumenterna och den stora allmänheten och säkerställa korrekt fungerande marknads ekonomi. Dessa mål tillgodoses i allmänhet genom anknytningen till lagen i det land där konkurrensförhållandena eller konsumenternas kollektiva intressen påverkas eller kan påverkas.
- (22) De utomobligatoriska förpliktelser som har sin grund i konkurrensbegränsningar och som anges i artikel 6.3 bör omfatta överträdelser av såväl nationell konkurrenslagstiftning som gemenskapens konkurrenslagstiftning. Tillämplig lag för sådana utomobligatoriska förpliktelser bör vara lagen i det land där marknaden påverkas eller kan påverkas. I fall där marknaden påverkas, eller kan påverkas, i mer än ett land, bör käranden under vissa förutsättningar kunna välja att grunda sitt krav på lagen i det land där talan väcks.
- (23) I denna förordning bör begreppet konkurrensbegränsning omfatta förbud mot avtal mellan företag, beslut fattade av företagssammanslutningar samt samordnade förfaranden som syftar till eller får till resultat att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen inom en medlemsstat eller inom den inre marknaden, liksom förbud mot missbruk av en dominerande ställning inom en medlemsstat eller inom den inre marknaden, när sådana avtal, beslut, samordnade förfaranden eller missbruk är förbjudna enligt artiklarna 81 och 82 i fördraget eller enligt en medlemsstats nationella lagstiftning.
- (24) *Miljöskada* bör förstås som en negativ förändring hos en naturresurs, såsom vattnet, marken eller luften, försämring av den funktion som den naturresursen har till förmån för en annan naturresurs eller för allmänheten, eller försvagning av de levande organismernas mångfald.

- (25) När det gäller miljöskador är tillämpning av principen om särbehandling av den skadelidande fullt berättigad enligt artikel 174 i fördraget som föreskriver att det bör finnas en hög skyddsnivå som bygger på försiktighetsprincipen, principen att förebyggande åtgärder bör vidtas, principen att åtgärder vid källan skall prioriteras och principen att förorenaren skall betala. Frågan om när den person som begär skadestånd kan välja tillämplig lag bör fastställas i enlighet med lagen i den medlemsstat där talan väcktes.
- (26) Vid immaterialrättsintrång bör den universellt erkända principen om skyddslandsprincipen (*lex loci protectionis*), fortsätta att gälla. Med begreppet *immateriella rättigheter* bör i denna förordning avses till exempel upphovsrätt, närstående rättigheter, rätt i sitt eget slag i fråga om databas-skydd och industriellt rättsskydd.
- (27) Innehållet i begreppet stridsåtgärder, såsom strejk eller lockout, varierar från medlemsstat till medlemsstat och styrs av varje medlemsstats interna regler. Huvudprincipen i denna förordning är därför att lagen i det land där stridsåtgärderna vidtas bör tillämpas, i syfte att skydda rättigheterna och skyldigheterna för arbetstagare och arbetsgivare.
- (28) Den särskilda regeln om stridsåtgärder i artikel 9 påverkar inte villkoren för utövandet av sådana åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och påverkar inte heller den rättsliga statusen för fackföreningar eller arbetstagares representativa organisationer enligt medlemsstaternas lagstiftning.
- (29) Särskilda regler bör föreskrivas för skada som har vållats av annat än en skadeståndgrundande händelse, till exempel obehörig vinst, tjänst utan uppdrag (*negotiorum gestio*) och oaktsamhet vid ingående av avtal (*culpa in contrahendo*).
- (30) Oaktsamhet vid ingående av avtal är ett autonomt begrepp i denna förordning och bör inte nödvändigtvis tolkas i den mening som avses i nationell lagstiftning. Begreppet bör omfatta åsidosättande av upplysningsplikt och avbrutna avtalsförhandlingar. Artikel 12 omfattar endast utomobligatoriska förpliktelser som har direkt koppling till de diskussioner som föregick ingåendet av avtalet. Detta innebär att artikel 4 eller andra tillämpliga bestämmelser i denna förordning bör tillämpas om en person lider personlig skada under förhandlingar om ett avtal.
- (31) För att respektera principen om partsautonomi och för att höja den rättsliga säkerheten bör parterna få välja vilken lag som skall tillämpas på en utomobligatorisk förpliktelse. Detta val bör vara uttryckligt eller med rimlig säkerhet framgå av omständigheterna i det aktuella fallet. När domstolen fastställer förekomsten av ett avtal måste den respektera parternas avsikter. Den svagare parten bör skyddas genom vissa begränsningar i möjligheten att ingå lagvalsavtal.
- (32) Allmänintresset motiverar att medlemsstaternas domstolar i vissa undantagsfall bör få möjlighet att tillämpa undantag genom att återropa grunderna för rättsordningen och övergripande tvingande bestämmelser. I synnerhet kan tillämpningen av en bestämmelse i den lag som anvisas i denna förordning, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet och rättsordningen i den medlemsstat där talan väckts, anses stå i strid med grunderna för domstolslandets rättsordning om den leder till utdömande av ett orimligt icke-kompensatoriskt skadestånd, vars syfte är att avskräcka eller bestraffa.
- (33) Enligt de nuvarande nationella bestämmelserna om skadestånd till skadelidande vid vägtrafikolyckor skall den berörda domstolen när den fastställer skadeståndets storlek för personskador i sådana fall där olyckan äger rum i annan stat än den där den skadelidande har sin vanliga vistelseort ta hänsyn till alla faktiska omständigheter som rör den enskilde skadelidande, inklusive i synnerhet de faktiska förlusterna och kostnaderna för eftervård och sjukvård.
- (34) För att uppnå en rimlig avvägning mellan parternas intressen måste i den mån det är lämpligt hänsyn tas till gällande ordnings- och säkerhetsbestämmelser i det land där den skadegörande händelsen inträffade, även när den utomobligatoriska förpliktelsen regleras genom lagstiftningen i ett annat land. Begreppet *ordnings- och säkerhetsbestämmelser* bör tolkas som att det avser alla regler som har samband med ordning och säkerhet, inklusive exempelvis trafik-säkerhetsregler i händelse av en olycka.
- (35) Man bör undvika fördelning på flera instrument av lagvalsregler och skillnader mellan sådana regler. Genom denna förordning utesluts emellertid inte möjligheten att införa lagvalsregler för utomobligatoriska förpliktelser i gemenskapsrättsliga bestämmelser när det gäller särskilda frågor.
- Denna förordning bör emellertid inte påverka tillämpningen av andra instrument som fastställer bestämmelser avsedda att bidra till att den inre marknaden fungerar väl i den mån de inte kan tillämpas tillsammans med den lag som anvisas genom reglerna i förordningen. Tillämpningen av bestämmelser i den tillämpliga lag som anvisas i denna förordning bör inte begränsa den fria rörligheten för varor och tjänster såsom den regleras av gemenskapsinstrument, exempelvis Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel")⁽¹⁾.

(¹) EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (36) Respekten för medlemsstaternas internationella åtaganden innebär att denna förordning inte bör påverka internationella konventioner som en eller flera medlemsstater har anslutit sig till vid den tidpunkt då denna förordning antas. För att göra reglerna mer tillgängliga bör kommissionen, på grundval av uppgifter från medlemsstaterna, offentliggöra en förteckning över de tillämpliga konventionerna i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (37) Kommissionen kommer att lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet om förfaranden och villkor i enlighet med vilka medlemsstaterna, i enskilda undantagsfall och avseende sektorsfrågor, skall ha rätt att för egen del med tredjeländer förhandla om och ingå avtal som innehåller bestämmelser om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser.
- (38) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och det därför, på grund av förordningens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (39) I enlighet med artikel 3 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning deltar Förenade kungariket och Irland i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (40) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning som därför inte är bindande för eller tillämplig i Danmark.
2. Följande skall undantas från denna förordnings tillämpningsområde:
- utomobligatoriska förpliktelser som har sin grund i familjeförhållanden och förhållanden som enligt den lag som är tillämplig på sådana förhållanden har samma verkan, inberäknat underhållsskyldighet,
 - utomobligatoriska förpliktelser som har sin grund i makars förmögenhetsförhållanden, förmögenhetsförhållanden i förhållanden som enligt den lag som är tillämplig på sådana förhållanden har samma verkan som äktenskap samt arv och testamenten,
 - utomobligatoriska förpliktelser som har sin grund i växlar, checkar, löpande skuldebrev och andra negotiabla värdepapper, i den utsträckning som förpliktelserna enligt sådana andra negotiabla värdepapper följer av deras negotiabla karaktär,
 - utomobligatoriska förpliktelser som har sin grund i lagstiftning om bolag och andra juridiska personer, såsom frågor om deras upprättande genom registrering eller på annat sätt, deras rättskapacitet, interna organisation eller upplösning, personligt ansvar för delägare och medlemmar i denna egenkap för bolagets eller den juridiska personens förpliktelser och det personliga ansvar som ett bolags eller dess medlemmars revisorer har för den lagstadgade revisionen av räkenskaperna,
 - utomobligatoriska förpliktelser som har sin grund i förhållanden mellan instiftare av en trust, trustees och förmånstagare till en trust som har inrättats frivilligt,
 - utomobligatoriska förpliktelser som har sin grund i en atomskada,
 - utomobligatoriska förpliktelser som har sin grund i kränkning av privatlivet eller personlighetskyddet, inberäknat ärekränkning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall tillämpas på utomobligatoriska förpliktelser på privaträttens område i situationer som innebär lagkonflikt. Den skall i synnerhet inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor eller förvaltningsrättsliga frågor eller på statens ansvar för handlingar och underlåtenhet vid utövandet av statens myndighet (*acta iure imperii*).

3. Denna förordning skall inte tillämpas på bevisfrågor och processuella frågor, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 21 och 22.

4. I denna förordning avses med *medlemsstat* alla medlemsstater utom Danmark.

Artikel 2

Utomobligatoriska förpliktelser

1. I denna förordning skall skada omfatta alla följder av skadeståndsgrundande händelser (*tort/delict*), obehörig vinst, tjänst utan uppdrag (*negotiorum gestio*) eller oaktsamhet vid ingående av avtal (*culpa in contrahendo*).

2. Denna förordning skall också vara tillämplig på utomobligatoriska förpliktelser som kan uppkomma.

3. I denna förordning skall alla hänvisningar till
- en skadevällande händelse innefatta skadevällande händelser som kan inträffa, och
 - skada innefatta den skada som kan uppkomma.

Artikel 3

Universell tillämpning av lag

Lag som anges i denna förordning skall tillämpas oavsett om det är lagen i en medlemsstat eller inte.

KAPITEL II

SKADESTÅNDSGRUNDANDE HÄNDELSER

Artikel 4

Huvudregel

- Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall ifråga om en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i en skadeståndsgrundande händelse lagen i det land där skadan uppkommer tillämpas oavsett i vilket land den skadevällande händelsen inträffade och oavsett i vilket eller vilka länder indirekta följer av händelsen uppkommer.
- Om både den person vars ansvar görs gällande och den skadelidande har sin vanliga vistelseort i samma land vid den tidpunkt då skadan uppkommer, skall dock lagen i det landet tillämpas.
- Om det framgår av alla omständigheter i fallet att den skadeståndsgrundande händelsen har en uppenbart närmare anknytning till ett annat land än det som anges i punkt 1 eller 2, skall lagen i det landet tillämpas. En uppenbart närmare anknytning till ett annat land kan särskilt grundas på att det redan finns ett rättsförhållande mellan parterna, såsom ett avtal som har nära anknytning till den skadeståndsgrundande händelsen i fråga.

Artikel 5

Produktansvar

- Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.2 skall tillämplig lag för en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i skada som orsakas av en produkt vara

 - lagen i det land där den skadelidande hade sin vanliga vistelseort när skadan uppkom, om produkten saluförts i det landet, eller i annat fall,
 - lagen i det land där produkten förvärvades, om produkten saluförts i det landet, eller i annat fall,

- lagen i det land där skadan uppkom, om produkten saluförts i det landet.

Emellertid skall tillämplig lag vara lagen i det land där den person vars ansvar görs gällande har sin vanliga vistelseort om han eller hon inte rimligen kunde förutse att produkten, eller en produkt av samma typ, skulle saluföras i det land vars lag är tillämplig enligt a, b eller c.

- Om det framgår av alla omständigheter i fallet att den skadeståndsgrundande händelsen har en uppenbart närmare anknytning till ett annat land än det som anges i punkt 1, skall lagen i det landet tillämpas. En uppenbart närmare anknytning till ett annat land kan särskilt grundas på att det redan finns ett rättsförhållande mellan parterna, såsom ett avtal som har nära anknytning till den skadeståndsgrundande händelsen i fråga.

Artikel 6

Otillbörlig konkurrens och handlingar som begränsar den fria konkurrensen

- Tillämplig lag för en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i otillbörlig konkurrens skall vara lagen i det land där konkurrensförhållandena eller konsumenternas kollektiva intressen påverkas eller skulle kunna påverkas.
- Om otillbörlig konkurrens enbart påverkar en bestämd konkurrensintressen, skall artikel 4 tillämpas.
- Tillämplig lag för en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i konkurrensbegränsning skall vara lagen i det land där marknaden påverkas eller kan påverkas.
 - När marknaden påverkas, eller kan påverkas, i mer än ett land får den person som begär ersättning för skada och som lämnar in en stämningsansökan till den domstol där svaranden har hemvist i stället välja att grunda sitt krav på lagen i det land där talan väcks, under förutsättning att marknaden i den medlemstaten är bland dem som direkt och påtagligt påverkas av den konkurrensbegränsning som givit upphov till den utomobligatoriska förpliktelse på vilken kravet grundas. Om den klagande i enlighet med tillämpliga regler om behörighet lämnar in en stämningsansökan mot mer än en svarande i den domstolen, kan han endast välja att grunda sitt krav på domstolens lag, om den konkurrensbegränsning som ligger till grund för kravet mot var och en av dessa svarande, direkt och påtagligt också påverkar marknaden i den medlemsstat där den domstolen finns.
- Det får inte göras undantag från tillämplig lag enligt denna artikel genom ett avtal i enlighet med artikel 14.

Artikel 7

Miljöskador

Tillämplig lag för en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i en miljöskada eller person- eller egendomsskada till följd av en sådan skada, skall vara den lag som fastställs genom tillämpning av artikel 4.1, såvida inte den person som begär skadestånd väljer att grunda sin fordran på lagen i det land där den skadevällande händelsen inträffade.

Artikel 8

Immaterialrättsintrång

1. Tillämplig lag för en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i ett immaterialrättsintrång skall vara lagen i det land där skydd görs gällande.
2. Tillämplig lag för en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i ett intrång i en immateriell rättighet som gäller i hela gemenskapen, skall vara lagen i det land där intrånget skedde när det gäller alla frågor som inte regleras i det relevanta gemenskapsinstrumentet.
3. Det får inte göras undantag från tillämplig lag enligt denna artikel genom ett avtal i enlighet med artikel 14.

Artikel 9

Stridsåtgärder

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.2 skall tillämplig lag för en utomobligatorisk förpliktelse avseende ansvar för en person i egenskap av arbetstagare eller arbetsgivare eller organisationer som företräder deras yrkesmässiga intressen för skador orsakade av stridsåtgärder, varslade eller genomförda, vara lagen i det land där åtgärderna kommer att genomföras eller har genomförts.

KAPITEL III

**OBEHÖRIG VINST, TJÄNSTER UTAN UPPDRAG
(NEGOTIORUM GESTIO) OCH OAKTSAMHET VID INGÅENDE
AV AVTAL (CULPA IN CONTRAHENDO)**

Artikel 10

Obehörig vinst

1. Om en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i obehörig vinst, inbegripet mottagande av felaktigt utbetalda belopp, rör ett förhållande som råder mellan parterna, till exempel som har sin grund i ett avtal eller en skadestandsgrundande händelse, som har nära anknytning till den obehöriga vinsten, skall den lag tillämpas som reglerar det förhållandet.
2. Om tillämplig lag inte kan avgöras på grundval av punkt 1 och parterna har sin vanliga vistelseort i samma land när den händelse inträffar som ger upphov till obehörig vinst, skall lagen i det landet tillämpas.

3. Om tillämplig lag inte kan avgöras på grundval av punkt 1 eller 2 skall den vara lagen i det land där den obehöriga vinsten gjordes.

4. Om det framgår av de samlade omständigheterna i fallet att den utomobligatoriska förpliktelse som har sin grund i obehörig vinst har en uppenbart närmare anknytning till ett annat land än det som anges i punkterna 1, 2 och 3, skall lagen i det landet tillämpas.

Artikel 11

Tjänster utan uppdrag

1. Om en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i en tjänst som utförts utan uppdrag i samband med en annans angelägenheter, rör ett förhållande som råder mellan parterna, till exempel som har sin grund i ett avtal eller en skadestandsgrundande händelse, som har nära anknytning till den utomobligatoriska förpliktelsen, skall den lag tillämpas som reglerar det förhållandet.
2. Om tillämplig lag inte kan avgöras på grundval av punkt 1 och parterna har sin vanliga vistelseort i samma land när den händelse inträffar som ger upphov till skada, skall lagen i det landet tillämpas.
3. Om tillämplig lag inte kan avgöras på grundval av punkt 1 eller 2, skall den vara lagen i det land där tjänsten utfördes.

4. Om det framgår av de samlade omständigheterna i fallet att den utomobligatoriska förpliktelse som har sin grund i en tjänst som utförts utan uppdrag i samband med en annans angelägenheter, har en uppenbart närmare anknytning till ett annat land än det som anges i punkterna 1, 2 och 3, skall lagen i det landet tillämpas.

Artikel 12

Oaktsamhet vid ingående av avtal

1. Tillämplig lag för en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i diskussioner som föregår ingåendet av ett avtal, oavsett om avtalet faktiskt ingicks eller inte, skall vara den lag som är tillämplig på avtalet eller som skulle ha tillämpats för avtalet om det hade ingåtts.
2. När tillämplig lag inte kan fastställas på grundval av punkt 1, skall den vara
 - a) lagen i det land där skadan uppkommer, oavsett i vilket land den skadevällande händelsen inträffade och oavsett i vilket eller vilka länder indirekta följder uppkom, eller
 - b) om parterna har sin vanliga vistelseort i samma land då den skadevällande händelsen inträffade, lagen i det landet, eller
 - c) om det framgår av de samlade omständigheter i fallet att den utomobligatoriska förpliktelse som har sin grund i förhandlingar som föregår ingåendet av ett avtal har en uppenbart närmare anknytning till ett annat land än det som anges i a och b, lagen i det landet.

*Artikel 13***Tillämplighet för artikel 8**

Vid tillämpningen av detta kapitel skall artikel 8 tillämpas på utomobligatoriska förpliktelser som har sin grund i ett immaterialrättsintrång.

KAPITEL IV

LAGVAL GENOM AVTAL*Artikel 14***Lagval genom avtal**

1. Parterna får enas om att en utomobligatorisk förpliktelse skall regleras av en lag som de själva väljer

- a) genom ett avtal som har ingåtts efter det att den skadevållande händelsen inträffat,

eller

- b) om alla parter bedriver kommersiell verksamhet, också genom ett avtal som de frivilligt har förhandlat fram innan den skadevållande händelsen inträffat.

Lagvalet skall vara uttryckligt eller med rimlig säkerhet framgå av omständigheterna i det aktuella fallet och får inte innebära att tredje mans rättigheter åsidosätts.

2. Om alla omständigheter av betydelse för situationen vid den tidpunkt då den skadevållande händelsen inträffade har anknytning till ett annat land än det vars lag har valts, får parternas val inte hindra tillämpningen av sådana lagregler i det andra landet som inte kan avtalas bort.

3. Om alla omständigheter av betydelse för situationen vid den tidpunkt då den skadevållande händelsen inträffade har anknytning till en eller flera medlemsstater, får inte parternas val av annan tillämplig lag än en medlemsstats hindra tillämpningen av sådana regler i gemenskapsrätten, i förekommande fall med den tillämpning som görs i domstolsmedlemsstaten, som inte kan avtalas bort.

KAPITEL V

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER*Artikel 15***Den tillämpliga lagens räckvidd**

Tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser enligt denna förordning skall regleras särskilt

- a) grunden för och omfattningen av ansvaret, däribland fastställandet av vilka personer som kan hållas ansvariga för sina handlingar,
- b) grunderna för ansvarsfrihet, begränsning av ansvar och fördelning av ansvar,

- c) förekomsten, arten och bedömningen av skadorna eller den gottgörelse som begärs,

- d) de åtgärder som en domstol får vidta inom gränserna för sina befogenheter enligt sin processlagstiftning för att förhindra skadan eller få den att upphöra, eller för att säkerställa att ersättning utgår för skadan,

- e) frågan om rätten att begära skadestånd eller gottgörelse får överföras, inklusive genom arv,

- f) vilka personer som har rätt till ersättning för skada som de personligen lidit,

- g) ansvar för andra personers handlingar,

- h) det sätt på vilket en förpliktelse kan upphöra samt regler för preskription och andra rättighetsförluster som följer av utgången av en frist, däribland regler för när fristen börjar löpa, när fristen kan avbrytas och när fristen tillfälligt upphör att löpa.

*Artikel 16***Överordnade tvingande bestämmelser**

Denna förordning skall inte begränsa tillämpningen av bestämmelser i domstolslandets lag när de är tvingande, oavsett vilken lag som i övrigt skall tillämpas på den utomobligatoriska förpliktelsen.

*Artikel 17***Ordnings- och säkerhetsbestämmelser**

Vid bedömning av uppträdandet av den person vars ansvar görs gällande, skall hänsyn tas, som en sakfråga och i den mån det är lämpligt, till de ordnings- och säkerhetsbestämmelser som gällde på platsen och vid tidpunkten för den händelse som orsakade att ansvaret görs gällande.

*Artikel 18***Direkt talan mot den ansvariges försäkringsgivare**

Den skadelidande kan väcka talan om skadestånd direkt mot den ansvariges försäkringsgivare, om detta föreskrivs i den tillämpliga lagen för den utomobligatoriska förpliktelsen eller i den tillämpliga lagen för försäkringsavtalet.

*Artikel 19***Subrogation**

Om en person (borgenären) har en utomobligatorisk fordran mot en annan person (gäldenären) och en tredje person är skyldig att prestera till borgenären eller redan har presterat till denne till uppfyllelse av sin skyldighet, skall frågan om och i vilken utsträckning den tredje personen har rätt att mot gäldenären utöva de rättigheter som borgenären hade mot gäldenären enligt den lag som gäller för förhållandet dem emellan avgöras enligt den lag som gäller för den tredje personens skyldighet att prestera till borgenären.

*Artikel 20***Flera skadevållare**

Om borgenären har en fordran mot flera gäldenärer som är ansvariga för samma fordran och en av gäldenärerna redan har fullgjort prestationen helt eller delvis, skall frågan om den gäldenärens rätt att begära ersättning från övriga gäldenärer regleras av den lag som är tillämplig för den gäldenärens utomobligatoriska förpliktelse gentemot borgenären.

*Artikel 21***Giltighet till formen**

En ensidig rättshandling som avser en utomobligatorisk förpliktelse skall vara giltig till formen, om den uppfyller formkraven i den lag som reglerar den utomobligatoriska förpliktelsen eller i lagen i det land där rättshandlingen företogs.

*Artikel 22***Bevisbördan**

1. Den lag som enligt denna förordning reglerar en utomobligatorisk förpliktelse skall tillämpas i den mån den för utomobligatoriska förpliktelser uppställer rättsliga presumtioner eller fördelar bevisbördan.

2. Bevisning som rör en rättshandling får föras med varje slags bevismedel som godtas enligt lagen i domstolslandet eller enligt någon av de i artikel 21 angivna lagarna enligt vilka rättshandlingen har giltighet till formen, förutsatt att sådan bevisföring kan genomföras vid domstolen.

KAPITEL VI

ÖVRIGA BESTÄMMELSER*Artikel 23***Vanlig vistelseort**

1. Vid tillämpning av denna förordning skall bolags eller en annan juridisk persons vanliga vistelseort vara den plats där den centrala förvaltningen är belägen.

Om den skadevållande händelsen äger rum eller om skadan uppstår i samband med verksamheten vid en filial, en agentur eller annat verksamhetsställe, skall den plats där filialen, agenturen eller annat verksamhetsställe är beläget anses vara den vanliga vistelseorten.

2. Vid tillämpning av denna förordning skall den vanliga vistelseorten för en fysisk person i samband med dennes näringsverksamhet vara dennes huvudsakliga verksamhetsställe.

*Artikel 24***Återförvisning är utesluten**

När det i denna förordning föreskrivs att lagen i ett visst land skall tillämpas avses gällande rättsregler i det landet, med undantag för landets regler för internationell privaträtt.

*Artikel 25***Stater med mer än en rättsordning**

1. Om en stat omfattar flera territoriella enheter som var och en har sina egna rättsregler i fråga om utomobligatoriska förpliktelser, skall varje sådan enhet anses som ett land vid fastställandet av vilken lag som skall tillämpas enligt denna förordning.

2. En medlemsstat där olika territoriella enheter har sina egna rättsregler för utomobligatoriska förpliktelser behöver inte tillämpa denna förordning vid lagkonflikter enbart mellan lagarna i sådana enheter.

*Artikel 26***Grunderna för domstolslandets rättsordning**

Tillämpning av en bestämmelse i den lag som anges i denna förordning får vägras endast om en sådan tillämpning är uppenbart oförenlig med grunderna för domstolslandets rättsordning.

*Artikel 27***Förhållandet till andra gemenskapsrättsliga bestämmelser**

Denna förordning skall inte inverka på tillämpningen av gemenskapsrättsliga bestämmelser som på särskilda områden fastställer lagvalsregler för utomobligatoriska förpliktelser.

*Artikel 28***Förhållandet till gällande internationella konventioner**

1. Denna förordning skall inte inverka på tillämpningen av internationella konventioner som en eller flera medlemsstater har tillträtt när denna förordning antas och som fastställer lagvalsregler för utomobligatoriska förpliktelser.

2. Denna förordning skall emellertid bland medlemsstaterna ha företräde framför konventioner som ingåtts uteslutande mellan två eller flera av dem i den mån som konventionerna gäller frågor som regleras genom denna förordning.

KAPITEL VII

SIUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Förteckning över konventioner

1. Senast den 11 juli 2008 skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna en förteckning över konventionerna i artikel 28.1. Efter detta datum skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om alla uppsägningar av konventionerna.

2. Kommissionen skall inom sex månader efter mottagandet i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra

- i) en förteckning över de konventioner som avses i punkt 1,
- ii) uppsägningar som avses i punkt 1.

Artikel 30

Översynsklausul

1. Senast den 20 augusti 2011 skall kommissionen för Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning. Rapporten skall i förekommande fall åtföljas av förslag till ändring av förordningen. Rapporten skall omfatta

- i) en studie av konsekvenserna av det sätt på vilket utländsk lag behandlas inom olika jurisdiktioner och i vilken omfattning domstolarna i medlemsstaterna i praktiken tillämpar utländsk lag i enlighet med denna förordning,

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstater i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Strasbourg 11 juli 2007.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

- ii) en studie av konsekvenserna av artikel 28 i denna förordning beträffande Haagkonventionen av den 4 maj 1971 om tillämplig lag för trafikolyckor.

2. Senast den 31 december 2008 skall kommissionen för Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén lägga fram en studie om situationen vad gäller tillämplig lag på utomobligatoriska förpliktelser till följd av kränkning av privatlivet och rättigheter som rör personlighetsskyddet, med beaktande av reglerna om pressfrihet och yttrandefrihet i medierna, och frågor om lagval i samband med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾.

Artikel 31

Tillämplighet i tiden

Denna förordning skall tillämpas på skadevällande händelser som inträffar efter det att den har trätt i kraft.

Artikel 32

Datum för tillämpning

Denna förordning skall tillämpas från och med den 11 januari 2009, med undantag av artikel 29, som skall börja tillämpas från och med den 11 juli 2008.

På rådets vägnar
M. LOBO ANTUNES
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

Uttalande från kommission angående översynsklausulen (artikel 30)

Efter uppmaning från Europaparlamentet och rådet kommer kommissionen inom ramen för artikel 30 i Rom II-förordningen senast i december 2008 att överlämna en studie om situationen i fråga om lagstiftning tillämplig på utomobligatoriska förpliktelser som härrör från kränkningar av privatlivet eller personlighetsskyddet. Kommissionen kommer att väga in alla aspekter och om nödvändigt vidta lämpliga åtgärder.

Uttalande från kommission angående vägtrafikolyckor

Kommissionen är medveten om de olika praxis som gäller i medlemsstaterna i fråga om nivån på den kompensation som tilldelas offer för vägtrafikolyckor och är beredd att undersöka de specifika problem som uppstår för EU-medborgare som råkar ut för en vägtrafikolycka i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de vanligen bor. Kommissionen kommer före utgången av 2008 att ge Europaparlamentet och rådet tillgång till en studie över alla alternativ, bl.a. också försäkringsaspekter, för att förbättra ställningen för ovanstående typ av olycksoffer, vilket i sin tur kan bana väg för en grönbok.

Uttalande från kommissionen angående behandlingen av utländsk lagstiftning

Kommissionen är medveten om att olika praxis gäller i medlemsstaterna i fråga om behandlingen av utländsk lagstiftning och kommer senast fyra år efter ikraftträdandet av Rom II-förordningen och under alla omständigheter så snart den finns tillgänglig att offentliggöra en övergripande studie om hur medlemsstaternas domstolar tillämpar utländsk lagstiftning på privaträttens område, med hänsyn tagen till syftena med Haag-programmet. Kommissionen är också beredd att om så är nödvändigt vidta lämpliga åtgärder.
